

Ivančna Gorica (domoznanstvo)
sp 908 (497.4)
KLASJE
2006

352 (497.4) Ivančna Gorica

120060163, 3

COBISS

KNJIŽNICA
GORICA
IA PRI
RICA

KNJIŽNICA IVANČNA GORICA
CESTA II. GRUPE ODREDOV 17

1295 IVANČNA GORICA



Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 3

letnik 12

april 2006

LaMaS
RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica
TEL: 01/7869-040 FAX: 01/7869-045

POPOLNA PONUDBA
Računalniki, tiskalniki, komponente...
Programi za podjetja in sam. podjetnike...
...za računovodstvo in trgovino

<http://www.lamas.si> e-mail: lamas@lamas.si

26. SEJA OBČINSKEGA SVETA str. 2

10 LET DRUŠTVA PODEŽELSKIH ŽENA str. 5

FOLKLORA STIČNA PRVIČ str. 15

KONČNO DOČAKALI TUDI ŠAMPIONE str. 17

PRILOGA:

Mlado Klasje
GLASILO MLADIH NOVINARJEV OBČINE IVANČNA GORICA 2006

OBČINA IVANČNA GORICA
krajevne organizacije Šentvida pri Stični
učenci EKO šole Ferda Vesela Šentvid pri Stični
vas prijazno vabijo na

OTVORITEV ČISTILNE NAPRAVE
V ŠENTVIDU PRI STIČNI
v petek, 21. aprila 2006, ob 17. uri

*Urejeno okolje,
naša bodočnost,
narave in duha.*

KULTURNO DRUŠTVO VIDOV
IN FOLKLORNA SKUPINA VIDOV
ŠENTVID PRI STIČNI
VABITA NA

2. MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL
SLOFOLK

Folkloristi se bodo predstavili 1. maja 2006 ob 20. uri
v športni dvorani OŠ Šentvid

Nastopile bodo folklorne skupine iz Litve, Grčije, Poljske, Ukrajine ter domača
folklorna skupina.

Vljudno vabljeni na SloFolk

Foto: Nataša Erjavec

INTERALTA
PVC OKNA IN VRATA
Pe Novo mesto, tel.: 041/846 034
Interalta d.o.o., Stegne 21c, Ljubljana
tel.: 01/511 16 24, fax: 01/511 15 43
Okna Interalta omogočajo
višjo kulturo bivanja!

www.interalta.si

SENČILA OVEN
- ZALUZJE - ROLETÉ - KOMARNIKI - ROLO - PLISE - ZAVESE - TENDE - LAMELNE ZAVESE

Tomaž Oven s.p. Pot v resje 1 GSM: 031/679-079
IZDELAVA IN MONTAŽA 1295 IVANČNA GORICA Tel./fax: 01/7878-266

CUGELJ
PVC OKNA, VRATA
IGNAC CUGELJ s.p.
Stična 102,
Ivančna Gorica
tel./faks: 01/7878 535
gsm: 041/757 055

Iz Jernejeve malhe

S pomladjo kot z jutrom začnemo razmišljati, kaj bo skozi dan oziroma kaj bo skozi leto. V okolju, kjer živimo, se bodo vedno dogajale stvari, ki jih z veseljem pričakujemo, mimo grede pa nas bodo doleteli dogodki, ki bi jih najraje prezrli. Na osebnostrem področju se bomo srečevali s prijetnimi jubileji, na širšem pa bomo prisajali na skupna težko pričakovana dejanja, za katera smo se zavzemali in prisegali na potrebnosti.

V tem letu se bomo spomnili našega zeliščarja gospoda Ašiča, ki je dolga leta deloval v stiškem samostanu, iskal iz zemlje, rastlin in zraka pomembne sestavine, ki bi človeku lajšale življenje, mu povrnile telesno zdravje in obogatile duševno življenje. Kar sto let je minilo, odkar je plemeniti gospod Simon s svojim poslanstvom prišel na svet. Živiljenjska pot ga je v burnih časih pripeljala v Jurčevi deželi, kjer nam je ostal v večnem spominu, sklonjen, v beli meniški obleki, z nepogrešljivo košarico zelišč in prijaznim pogledom ter besedo za vsakega mimo idočega. Nepozabni so spomini na svetovno znanega človeka. Posebni spomini so tesno vezani na gospoda opata in najožje sodelavce, zato smo vsi, ki smo ga poznali in ga prepoznavamo preko del, še kako pripravljeni, da se mu ob stolnici rojstva zahvalimo. Njegov lik bomo obeležili in mu kot hvaležni ljudje postavili spomenik, ne le v doprsni podobi, temveč ovenčanega z deli, ki naj bi vsakega obiskovalca stiškega samostana navdihovala z delom, ki nam ga je zapustil prijazi menih.

Ko že govorimo o medicini in zdravljenju, je prav, da se spomnimo tudi ambulantnega zdravljenja in možnosti naših občanov, da pridejo do najnovejših uslug primarnega zdravstva. Zdravstveni dom Ivančna Gorica seveda deluje v ne najboljših materialnih pogojih, saj se ugotavlja neekonomičnost in utesnjenost prostora, tu pa so še druge težave, kot so pomanjkljiva in neposodobljena delovna sredstva, težave z delovnim kadrom in težave z samoupravljanjem dela. Na občinskem svetu je na vse te težave župana in svetnike opozoril direktor Zdravstvenega doma. Prebivalci Zagradca z okolico želijo, da zdravstveni dom ponovno zaživi in da mu vdahnejo pomembno zdravstveno vlogo. Prav gotovo bomo iskali rešitve že takoj, ko nas bo obiskal minister za zdravje g. Bručan; predstavili mu bomo namreč normative in standarde, ki govorijo v prid dodatnemu zdravniku v naši primarni mreži, saj se je število prebivalcev v občini povečalo. Za zdaj naj le povemo, da je Občina v desetih letih veliko vložila v zdravstveni dom za posodobitev prostorov in nujno potrebne infrastrukture (kurjava, voda, elektrika), zamenjali smo stavbo po hištvu in uredili fasado. Želimo si tudi naprej, da bomo z zdravstvenim domom sodelovali pri nakupih tehničnih pripomočkov, ki kritično kažejo potrebo po enakopravnem razumevanju sodobnejše medicine.

Ob velikonočnem času se samo po sebi poraja več problemov na socialnem področju, zato mora tudi spodbuda za graditev doma starejših občanov biti še nadalje prioriteta, da se za dolge postopke izpolnitve začne kaj kmalu. V stiškem samostanu naj bi bilo v enem izmed objektov v prihodnje nameščenih 60 starostnikov, seveda pa mora še prej država vložiti svoja sredstva in privoliti v sprejem ponujenega programa. Na področju pomoči starostnikom se odpirajo številne možnosti, tako v varovanih stanovanjih kot v domovih za starostnike in nenačadne tudi na način, ki ga izvaja Občina ob pomoči kar 56 našim občanom na domu. Pridobitev zemljišča za postavitev doma starejših občanov je prednostna naloga za Občino, za državo pa obveza za dokončno gradnjo, ki naj sledi v doblednem času.

Velika noč nas opominja na težave in hkrati na veselje. Naj bo obilo blagoslova, vsem pa med prazniki prijetno srečanje z vašimi najbližimi.

Župan Jernej

SVETNIKI IN SVETNICE ZASEDALI DRUGIČ V LETOŠNJEM LETU

Dnevni red druge letošnje seje Občinskega sveta je spet obeta dolgo zasedanje in številne razprave. Posebej pod drugo točko – vprašanja in predlogi – je bilo navedenih kar nekaj aktualnih tem, občinski svet pa se je odločal tudi o podpori kandidatkom za ravnateljico vrtca Ivančna Gorica, pa o možnosti gradnje doma starejših v Šentvidu. V goste je prišel direktor zdravstvenega doma, še pred njim tudi vaščani Spodnjega Brezovega. Sicer pa je bila glavna točka seje sprejemanje zaključnega računa za leto 2005.



Na začetku seje sta se predstavili obe kandidati za ravnateljico Vzgojno-izobraževalnega zavoda Vrtec Ivančna Gorica. Letos jeseni namreč sedanj ravnateljica Branki Kovaček poteče mandat, na razpisano mesto pa se je poleg nje prijavila še kandidatka Nuša Medved, vzgojiteljica z Drenovega Griča v občini Vrhnik. Odločanje o podpori eni ali drugi je po dnevnem redu prišlo na vrsto pozneje in ob odsotnosti obeh kandidatov. Pred glasovanjem je Sonja Maravič v imenu svoje svetniške skupine predlagala, da bi glasovali tajno in ne javno, kot je običajna praksa. Predlog je bil s 14 glasovi podprt, in tako je bilo izvedeno tajno glasovanje, katerega rezultati so pokazali, da daje Občinski svet, sicer le za en glas več, podporo kandidatki Nuši Medved. Izid glasovanja je bil dokaj presenetljiv, saj bi lahko pričakovali od Občinskega sveta, da bi dal podporo domači kandidatki. Kakor kolikor: o nadaljnjem poteku kandidature bo odločal najprej vzgojiteljski zbor, nato pa še svet vrtca. Kot nam je še pred zaključkom redakcije uspelo izvedeti, je zbor vzgojiteljc dal skoraj stodostotno podpo-

ro sedanj ravnateljici Branki Kovaček.

V nadaljevanju seje so že tako poln prostor še dodatno napolnili predstavniki vaščanov Spodnjega Brezovega v KS Višnja Gora. Na Občinski svet so se namreč obrnil, ker se ne strinjajo z namero Občine, da odporda del javnega dobra v središču vasi zasebnemu lastniku. Ker je središče vasi neke vrste zbirališče ob različnih priložnostih, mesto, kjer otroci čakajo avtobus, in lokacija, kjer poteka tudi javna infrastruktura, po nujnem mnenju obstaja bojanjenje, da bi bila v primeru zasebnega lastništva ta javna uporaba ogrožena. Razvila se je daljša razprava o pravilnosti odločitve Občinskega sveta na decembrski seji, svetniki pa so si bili enotni glede pravilne odločitve, predvsem pa glede tega, da je bila odločitev storjena v dobrini. Zadeva naj ne bi bila tako prblematična, zlasti zato, ker gre za sorazmerno malo površine. Svetniki so na koncu podprli županov predlog, da se sklep doda še služnost za uporabo vse javne infrastrukture na prodanemu zemljišču.

O Spodnjem Brezovem pa je tekla beseda tudi v nadaljevanju, ko vaščanov ni bilo več v sejni sobi. V križišču pred vasjo namreč Mobitel namerava postaviti t.i. bazno postajo v obliki 40-metrske antene. Vaščani – očitno drugi od prej navzočih – so poslali protest proti takšni postavitvi. Vendar Občina zaenkrat več kot to, da pri izdaji lokacijske informacije graditelju navede, za kakšno zemljišče gre, in ga seznami z zakonskimi omejitvami, ne

Matej Štek

Posebna točka tokratne seje je bila obravnavanje problematike delovanja Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, zato je bil na sejo povabljen tudi njegov direktor dr. Janez Zupančič. Občinskemu svetu je izčrpno poročal o delovanju ustanove, ki jo zastopa od jeseni dalje in je še kako povezana z življenjem vseh občanov. Poročilo je obsegalo določene ugotovitve in danosti, ki so med seboj tesno povezane, predvsem pa je od njih odvisna kvaliteta zdravstvene oskrbe občanov. V skladu s pogodbo z zavarovalnico je za območje naše občine zagotovljenih 4,76 zdravnikov za splošno ambulanto, približno toliko tudi medicinskih sester za patronažno službo, 2,69 zozdravnikov za odrasle, skupna površina zdravstvenega doma v Ivančni Gorici z upravo in ambulanto v Zagradcu pa je cca. 850 m². Skratka, glede na dejanske potrebe, in ne tiste, ki jih kaže neka analiza podatkov o prebivalstvu, je zdravnikov premalo, delovni pogoji pa so po direktorjevih besedah zaradi prostorske stiske slabi. Razprava po predstavitvi problematike se je seveda navezala tudi na stanje zdravstvene oskrbe v Zagradcu. S tem v zvezi je bilo omenjeno pismo neformalne skupine krajanov Zagradca, ki je pred meseci tudi preko občinskega glasila želela apelirati na pristojne v občini. Od takrat pa do danes se kaj dosti ni spremeno, tako da so v nadaljevanju razpravljal o tem, kako bi v Zagradcu zagotovili stalnost zdravnika, seveda če ima to smisel in pravi pomen. Dejstvo je, da v prvih treh mesecih letosnjega leta v Zagradcu še ni bilo zdravnika, razlog pa so predvsem potrebe v matičnem domu v Ivančni Gorici, ki so ob bolniškem staležu ali specializaciji zdravnikov še večje kot sicer.

Na koncu so svetniki in svetnice le sprejeli sklep, da Občina zagotovi dodatna finančna sredstva, s katerimi bi se pokril strošek stalnosti zdravnika v Zagradcu dvakrat tedensko, in sicer za drugo polovico letosnjega leta. Nato bi se odločalo o nadaljnji usodi zdravstvene oskrbe v Zagradcu. Poleg tega pa je vse napore treba usmeriti v to, da bi preko Ministrstva za zdravje Občina le prišla do dogovora o tem, da se v t.i. mreži zdravnikov, ki pripadajo območju naše občine, doda še enega zdravnika v splošni ambulanti. S tem namenom naj bi občino v prihodnosti obiskal tudi minister za zdravje Andrej Bručan.

KOMISIJA ZA MANDATNA VPRAŠANJA, VOLITVE, IMENOVANJA IN PRIZNANJA OBČINE IVANČNA GORICA

V skladu s 16. členom Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 89/2004) in 17. členom Odloka o priznanjih in nagradah Občine Ivančna Gorica (Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 8/96 in 4/01) objavljamo:

JAVNI RAZPIS

za podelitev priznanj in nagrad Občine Ivančna Gorica za leto 2006

Občina Ivančna Gorica bo ob občinskem prazniku podeljevala priznanja in nagrade za izjemne uspehe na posameznih področjih družbenega življenja in dela, ki prispevajo k razvoju in ugledu Občine, življenja v njej in njeni podobi.

Priznanja in nagrade Občine so:

- Častni občan, naziv Častni občan Občine se lahko podeli posamezniku, ki je zaslužen za izjemne trajne dosežke na posameznem področju človekove ustvarjalnosti, ki pomembno vplivajo na predstavitev Občine doma in po svetu.
- Zlati grb Občine, kot najvišja nagrada Občine, podeljena za živiljenjsko delo, večletne dosežke ali enkratne izjemne uspehe na družbenem ali gospodarskem področju, ki so izrednega pomena za razvoj in ugled Občine.
- Nagrada Josipa Jurčiča, za izjemne enkratne dosežke

in pomembnejše trajne uspehe, ki pospešujejo razvoj posameznih dejavnosti v Občini.

- Plaketa Antonu Tomšiču, za delovna prizadevanja in uspehe, ki so pomembno prispevali h gospodarskemu, kulturnemu in družbenemu razvoju Občine, za posebne storitve na področju kulturnega, športnega in družbenega razvoja ter za večletno uspešno delo ob njihovih jubilejih.

Priznanja in nagrade bodo podeljena ob občinskem prazniku Občine Ivančna Gorica 29. maja 2006.

Pobudniki za podelitev nagrad in priznanj Občine so lahko organi Občine, ter posamezniki in organizacije z območja Občine.

Pobuda za podelitev mora vsebovati:

- podatke o pobudniku;
- podatke o pravni ali fizični osebi, ki naj bi to nagrado prejela;
- podrobno utemeljitev, zakaj naj bi bila ta oseba upravičena do nagrade.

Pisne predloge z obrazložitvijo pošljite do 5. maja 2006 na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, Ivančna Gorica - s pripisom "nagrade in priznanja".

O podelitvi priznanj bo odločal Občinski svet Občine Ivančna Gorica na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja.

PREDSEDNIK
Dušan Strnad, I.R.



SLOVENSKA DEMOKRATSKA MLADINA
SLOVENEAN DEMOCRATIC YOUTH

Komenskega 11
1000 Ljubljana
tel.: +386 1 434 54 66
fax: +386 1 434 54 66

SLOVENSKA DEMOKRATSKA MLADINA SE ZAHVALUJE SLOVENSKIM MATERAM

Slovensko demokratsko mladino, podmladek SDS, že vsa leta skrbijo negativni trendi rodnosti pri nas, zato smo se na materinski dan odločili za prav poseben projekt. K razmišljjanju so nas spodbudile Eurostatove napovedi, ki so glede slovenske rodnosti obetavne le do leta 2014, nakar naj bi število prebivalstva Slovenije začelo upadati.

V SDM smo veseli vsake odločitve mamic, da bodo obdržale svojega otroka in ga vzgajale kot slovenskega državljana, zato želimo prispevki slovenskih mater k slovenski državovarnosti tudi letos poudariti na glas.

Na materinski dan smo v soboto, 25. marca, ob 15. uri obiskali slovenske porodnišnice in v znak hvaležnosti vsaki mamici, ki je bila v soboto nastanjena v eni izmed 14 slovenskih porodnišnic, podarili simbolično darilce. Mamicam ali vodstvu porodnišnice smo razdelili okoli 500 čestik in otroških copatk. Želimo, da bi otroci z našimi copatki varno stopali po slovenski domovini.

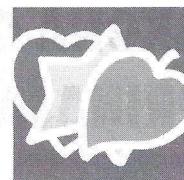
Darilca smo delili pred brežiško, celjsko, izolsko, jeseniško, kranjsko, ljubljansko, mariborsko, mursko-soboško, novogoriško, novomeško, postojansko, ptujsko, slovenjgraško in

trboveljsko porodnišnico.

Ljubljanskim mamicam je darilca predal predsednik Slovenske demokratske mladine Nikolaj Oblak, v preostalih porodnišnicah pa so jih podarili predsedniki mestnih in občinskih odborov SDM.

SDM želi s spletom projektom opozoriti na veliko problematiko rodnosti, predvsem na zmanjševanje števila mladih v rodni dobi in bistveno spremenjen trend rodnosti (podatki Statističnega urada RS) ter opomniti inštitucije RS, naj razmišljajo tudi o tem vprašanju.

Slovenska demokratska mladina



**SOCIALNI
DEMOKRATI**

IZJAVA ZA JAVNOST

V petek, 13. 3. 2006, ob 18. uri je bila v sejni sobi Občine Ivančna Gorica volilno-programmska konferenca občinskega odbora Socialnih demokratov Ivančna Gorica.

Na tej je odstopilo dosedanje vodstvo občinskega odbora SD Ivančna Gorica in je bilo izvoljeno novo. Za novega predsednika občinskega odbora SD Ivančna Gorica je kandidiral in bil tudi izvoljen Janez Tomažič. Poleg predsednika je bilo predlagano in izvoljeno tudi novo predsedstvo, in sicer v naslednji sestavi: Luka Šeme, Magdalena Urbančič, Bogomir Sušič, Tatjana Zadel ter Viktor Plankar.

S prisotnostjo pa sta nas počastila tudi predsednik občinskega odbora SD Grosuplje Bojan Zupančič ter predsednik območne organizacije SD dr. Dušan Lavrič.

OO SD Ivančna Gorica

OBLJUBE NA TEHTNICI

Pred skoraj štirimi leti smo vam vse poleg politične stranke v občini Ivančna Gorica, ki smo se trudili pridobiti čim širšo naklonjenost volilk in volic, obljudljiv in predstavljal bolj ali manj realne programe. Vsi smo ponujali razcvet naše občine v eno izmed najbolj razvite občine v naši državi.

Obljube so eno, realnost pa drugo. Občinski proračuni so bili glede na želje seveda vsako leto premajhni in sredstva so bila velikokrat že vnaprej porabljena. Svetniška skupina LDS v tem mandatu podpira vse tiste predloge, ki so dobri za razvoj naše občine, predvsem pa tiste, ki so v dobru naših občank in občanov.

Tudi LDS je s svojo znano modro-belo brošuro občankom in občanom predstavila svoj program in svojo vizijo razvoja naše občine. Verjetno se boste spomnili, da je bila naša glavna skrb in obljuba, da cestinske postaje v Ivančni Gorici NE BO. In res je ni. Prišel pa bo čas, ko bo treba vsak kilometer vožnje po avtocesti plačati, vendar pa naj bi bilo plačevanje cestnine urejeno bolj pravično. Vsak bo moral plačati toliko, kot bo dejansko prevozil, tako kot je že ponekod urejeno. Nam je država zaradi svojih interesov vzela staro cesto bratstva in enotnosti in smo se zdaj prisiljeni voziti izključno po avtocesti, če hočemo priti na svoja delovna mesta in v svoje upravno središče, ki nam ga je določila država. Še naprej se bomo zavzemali in vložili vse svoje znanje, sposobnosti ter uporabili vsa razpoložljiva sredstva, da cestnine pod sedanjimi pogoji v Ivančni Gorici NE BO!

Kljub nenehnemu spodbujanju in postavljanju svetniških vprašanj je stanje na naših cestah katastrofalno. Iz nam neznanih vzrokov trajala rekonstrukcija državne ceste Ivančna Gorica-Žužemberk nerazumljivo dolgo. Žal so stroji še vedno pri Gorenji vasi. Po regionalni cesti Ivančna Gorica - Radohova vas, ki je dnevnno preobremenjena in je na nekaterih delih postala že makadamska, se še vedno vijejo nepregledne kolone vozil - tovornjakov. Minister Božič s sodelavci je pred nekaj meseci obiskal našo občino in obljudil, da bo sprejeta vladna uredba, ki bo promet uredila. Realizacije obljube še danes ni. Posledica tega so tudi vsakodnevne prometne nesreče na ključnem križišču v Ivančni Gorici.

Tudi naše občinske ceste, ki so najbolj prometne, po katerih morajo naši otroci dnevno hoditi v šolo, so še naprej brez pločnikov, kolesarskih stez in marsikje v

propadajočem stanju. Žal se stanje klub nenehnemu opozarjanju v štirih letih ni spremeno in bo to verjetno ostala obljava nas in tudi ostalih političnih strank za naslednje mandatno obdobje. Tu mislimo predvsem na cesto Ivančna Gorica - Stična - Griže in na cesto Šentvid - Sveti Rok s svojim nevarnim križiščem.

Druga naša obljava je bila dom za naše starejše prebivable. Vložili smo vse napore, na našo zahtevo je bila sklicana izredna seja Občinskega sveta z edino točko dnevnega reda: Problematika gradnje doma za starejše v Ivančni Gorici. Vendar več kot zaposelite treh socialnih oskrbovalk, ki razvajajo hrano našim starostnikom na domove in ustanovitev Komisije za nakup zemljišča za gradnjo doma, žal nismo uspeli doseči. Zelo nam je žal, vendar posluha ostalih svetnikov in župana, da je dom pri nas nujen, kot povod drugod po Sloveniji, ni. Skregano je iz vsakega pametja, da tako velika občina, kot je naša, ki ima skoraj 14000 prebivalcev, doma ne potrebuje. Potrebujejo in gradijo pa jih občine, ki imajo nekaj tisoč prebivalcev (npr. Dobropolje, ki ima 4000 prebivalcev, Osilnica ...). K pisanku tega članka nas je spodbudil nedavni zapis v Delu, ki je navajal, da je v Domu za starejše v Grosuplju čakajočih več kot 800 prebivalcev. Ali ni to dovolj velik razlog, da pred koncem mandata vsi skupaj še enkrat razmislimo, ali je naše ravnanje pravilno?

Kot na dlani se ponujata dve rešitvi:

- 1.) od kup propadajočega objekta s pripadajočim zemljiščem, ki je v lasti KZ Stična v Šentvidu pri Stični, s sredstvi občine Ivančna Gorica; z vložkom države in privatnega kapitala pa nato izgradnja doma;
- 2.) gradnja doma po sprejetem nazidalnem načrtu v Ivančni Gorici na »cerkvenem hribu«, kjer bi morala občina prav tako odkupiti zemljišče in nato s svojimi sredstvi in sredstvi privatnega kapitala zgraditi dom.

Zgraditi bi torej morali dom, ki bi imel takoj stacionarno namestitev kot tudi dnevno varstveno oskrbo, varovana stanovanja, kar je trend današnjega časa in katerega bi se verjetno veliko ljudi posluževalo. Zaradi rentabilnosti bi morali graditi dom s kapaciteto za najmanj 125 oskrbovancev.

O ostalih obljabah pa naslednjič.

Svetniška skupina LDS: Sonja Maravič, Marina Koščak, Majda Jordan, Nataša Lukman, Jože Rus, Bogomir Volkar, večino mandata pa tudi Zdravko Skubic



V soboto, 25. marca, na materinski dan, se je iniciativni odbor za ustanovitev OO Mlade Slovenije (MSi) Ivančna Gorica spomnil mater z gesto razdeljevanjem rožic. Po tem dogodku pa se je začel ustanovni zbor članstva, katerega sta se poleg članov udeležila tudi predsednik podmladka Robert Ilc in predsednica regijskega odbora, nagovoril pa nas je tudi predsednik OO N.Si. Člani smo izvolili šestčlanski odbor v sestavi: Boštjan Kastelic – predsednik, Jolanda Černivec

– podpredsednica, Gašper Černivec, Rok Groznik, Peter Mišmaš in Damjan Samastur. Sprejeli pa smo tudi izjavo za javnost ob omenjenih dogodkih.

*Boštjan Kastelic,
predsednik OO MSi*

Ivančna Gorica, 25. marec 2006 – Mlade Slovenije (podmladek NSi) v občini Ivančna Gorica je pripravila prijeten dogodek ob materinskem dnevu, saj se je spomnila

LDS

LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

beseda o zaključku priprav na letošnje lokalne volitve. Predstavljeni so bili izhodišča za pripravo volilnega programa, poleg tega pa so bili predstavljeni tudi potencialni kandidati in kandidatke za župana/županjo občine Ivančna Gorica, pa tudi najresnejši kandidati in kandidatke za nosilce list v vseh treh volilnih enotah.

*Marko Blatnik
sekretar OO LDS Ivančna Gorica*



Janežič Mateja

Stična 93

1295 IVANČNA GORICA

Tel.: 041/ 252-302

NOVO V IVANČNI GORICI

Nudimo vse, od svečanih frizur do športnih frizur in frizur za vsak dan.

Konkurenčne cene – zadovoljne stranke!

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA IVANČNA GORICA OB PRAZNOVANJU DESETE OBLETNICE DOBILO NOVO IME



Občnega zbora se je udeležilo 100 žensk. Ob tej priložnosti so izdale tudi zloženko, ki predstavlja njihovo delo. Pri izdaji so jim pomagali: Pekarna Grosuplje, Občina Ivančna Gorica in KSS Ivančna Gorica, za kar se jim prav prisrčno zahvaljujejo.

Letošnje leto je za članice DPŽ še posebej slovesno. Na slavnostnem občnem zboru, ki je bil 8. marca na Turistični kmetiji Fajdiga v Temenici, so praznovale deseto obletnico društva, čeprav njihovo delo poteka več kot toliko let.

Kot je poudarila predsednica Mari Erjavec, so se ženske že več let udeleževali predvsem tako imenovanih mlekarskih izletov, ki jih je organizirala Kmetijska zadruga. Družile so se najprej pod imenom Aktiv kmečkih žena, nadgradnja dolgoletnega delovanja pod tem imenom pa je ustavitev DPŽ. Potrebe sodobne žene, matere, gospodinje in kmetice so vse večje, zato je bilo tudi delovanje društva treba uskladiti in ga nadgradi. Druženje je preraslo okvir.

V desetletju delovanja se je tudi

znotraj društva marsikaj spremeno. Udeležba na mnogih predavanjih in strokovnih ekskurzijah je pozitivno vplivala na vse udeleženke. Splošno znano je, da so kmečke žene, ki so včlanjene v društva podeželskih žena, najbolj učljiva in izobražuječa se populacija v Sloveniji. Znano pa je tudi to, da za vsem tem stoji dobro organizirana kmetijska svetovalna služba. Ta pripravlja programe izobraževanja, ki se nanašajo na trenutno aktualno problematiko. Je vez med kmeti na terenu in ostalimi ustavami, ki jih kmetje potrebujejo vsak dan.

Članice društva se redno udeležujejo državnih razstav in tekmovanj, kjer dosegajo najvišja mesta. Včlanjene so tudi v Zvezo kmetic Slovenije. Za svoje delovanje v občini so pre-

jele Jurčičeve nagrado. Povezanost žensk na podeželju ima širši pomen, kot je videti na prvi pogled. Današnji način življenja nas vse bolj odtuje in velikokrat smo tako osamljeni, pa čeprav je okrog nas vse polno ljudi. Druženje, izobraževanje, ekskurzije – vse to povezuje in daje občutek pri-padnosti.

Občnega zbora se je udeležil tudi župan Jernej Lampret in udeleženke pozdravil s spodbudnimi besedami. Pohvalil je dosejanje delo in pomen kmečke žene za ohranjanje kulturne in naravne dediščine ter poseljenosti našega podeželja.

Ob tej priložnosti nas je obiskala tudi predsednica Zveze kmetic Slovenije Marija Horjak, ki je društvu podeliла priznanje za desetletno delovanje.

Povabilo so se odzvali še Mari Okorn – Občina Ivančna Gorica, Jože Beneč – direktor Kmetijskega zavoda Ljubljana, Tomaž Močnik – vodja oddelka za KSS na KGZS, predstavnice sosednjih društev iz občin Grosuplje in Dobrepole ter novinarka KG Marinčič Jevnikar.

Po uradnem delu so za smeh in raz-

vedrilo poskrbeli harmonikar Jure, mama Branka, na kratkem obisku pa se je ustavil tudi jugoslovanski general, ki je bil na poti v Haag. Za prav prijeten zaključek sta poskrbela še Brajdimir in Berta.

Tekst: Nataša Erjavec

Fotografije: arhiv DPŽ

Z iskreno zahvalo za dolgoletno mentorstvo so se članice DPŽ zahvalile Irmi Lekanovi, ki se je odločila za zamenjavo delovnega okolja. Svetovalka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti pri KSS Ivančna Gorica je s svojim strokovnim pristopom in človeško razumevajoče pripomogla k razvoju društva in posameznikov v našem okolju. Svoje delo je opravljala vestno in mnogokrat je bil njen delovni čas zunaj določenih ur. Z njenim odhodom je nastala praznina, ki jo bo težko zapolniti.



UPORABA HERBICIDOV NA TRAVNIKIH IN PAŠNIKIH V LETU 2006

SREDSTVO	količina/ha (na 10 l vode)	DELOVANJE	KARENCA	OPOZORILA
Starane 250 (fluoksipir)	1 - 1,5 l/ha, oz. 0,5 dl/10 l vode	kislice (<i>Rumex</i> L.); navadna zvezdica (<i>Stellaria media</i>); navadni plotni slak (<i>Calystegia sepium</i>); navadni regrat (<i>Taraxacum officinale</i>); navadni slakovec (<i>Polygonum convolvulus</i> L.); njivski slak (<i>Convolvulus arvensis</i> L.); plezajoča lakota (<i>Galium aparine</i> L.); robide (<i>Rubus</i> L.); širokolistni plevl; velika kopriva (<i>Urtica dioica</i> L.)	21 dni	Dodati močilo, škropiti v intenzivni rasti. Prepovedan na področjih z malo humusa. V enem letu dovoljena 1x uporaba na istem zemljišču.
Tomigan 250 EC (fluoksipir)	1 - 1,5 l/ha, oz. 0,5 dl/10 l vode	kislice (<i>Rumex</i> L.); navadna zvezdica (<i>Stellaria media</i>); navadni plotni slak (<i>Calystegia sepium</i>); navadni regrat (<i>Taraxacum officinale</i>); navadni slakovec (<i>Polygonum convolvulus</i> L.); njivski slak (<i>Convolvulus arvensis</i> L.); plezajoča lakota (<i>Galium aparine</i> L.); robide (<i>Rubus</i> L.); širokolistni plevl; velika kopriva (<i>Urtica dioica</i> L.)	21 dni	Dodati močilo, škropiti v intenzivni rasti. Prepovedan na področjih z malo humusa. V enem letu dovoljena 1x uporaba na istem zemljišču.
Duplosan KV (mekoprop P)	1,5 l/ha, oz. 0,5 dl/10 l vode	enoletni širokolistni plevl; kislice (<i>Rumex</i>); metlike (<i>Chenopodium</i>); navadna zvezdica (<i>Stellaria media</i>); navadni plešec (<i>Capsella bursa-pastoris</i>); plezajoča lakota (<i>Galium aparine</i>)	28 dni	Dovoljenje za travnike in pašnike, dodati močilo, škropiti v intenzivni rasti. Karenca za pašo in svežo krmo je 28 dni. Temperatura zraka pri uporabi naj bo 10 - 25 °C. V enem letu dovoljena 1x uporaba na istem zemljišču.
Dicofluid MP Combi (2,4 D; mekoprop)	4 - 5 l/ha	jetičnik (<i>Veronica</i> .); kamilice (<i>Matricaria</i>); njivski slak (<i>Convolvulus arvensis</i> L.); širokolistni plevl; žarkasta dvoglavka (<i>Bifora radians</i>)	28 dni	Dovoljenje za travnike in pašnike.
Dominato ultra 360 SL ali Roundup ultra, ali Glyf (glifosat)	2,5 - 8 l/ha	divji sirek (<i>Sorghum halepense</i>); enoletni plevl; kodrastolistna kislica (<i>Rumex crispus</i>); koreninski izrastki in poganjki iz štorov listavcev; navadna regačica (<i>Aegopodium podagraria</i>); navadni pelin (<i>Artemisia vulgaris</i>); navadni regrat (<i>Taraxacum officinale</i>); njivski osat (<i>Cirsium arvense</i>); njivski slak (<i>Convolvulus arvensis</i>); oleseneli plevnelni listavci; ostrice (<i>Cyperus</i>); ozkolistni plevl; plazeča pirnica (<i>Elytrigia repens</i>); prstasti pesjak (<i>Cynodon dactylon</i>); robide (<i>Rubus</i> L.); širokolistni plevl; topolistna kislica (<i>Rumex obtusifolius</i>); večletni plevl	zagotovljena s časom porabe	Dovoljenje za pašnike pred obnovo.
Grodyl (amido-sulfuron)	40 - 60 gr/ha oz. 1 gr/10 l vode	bela plazeča detelja (<i>Trifolium repens</i>); breskova dresen (<i>Polygonum persicaria</i>); kodrastolistna kislica (<i>Rumex crispus</i>); lucerna (<i>Medicago sativa</i>); mrtve koprive (<i>Lamium</i>); navadna lakota (<i>Galium mollugo</i>); navadni dežen (<i>Heracleum sphondylium</i>); navadni plešec (<i>Capsella bursa-pastoris</i>); navadni regrat (<i>Taraxacum officinale</i>); navadni rman (<i>Achillea millefolium</i>); navadni slakovec (<i>Polygonum convolvulus</i>); njivska gorušica (<i>Sinapis arvensis</i>); njivska spominčica (<i>Myosotis arvensis</i>); njivska vijolica (<i>Viola arvensis</i>); perzijski jetičnik (<i>Veronica persica</i>); plezajoča lakota (<i>Galium aparine</i>); poljski mak (<i>Papaver rhoeas</i>); prava kamilica (<i>Matricaria chamomilla</i>); ptičja dresen (<i>Polygonum aviculare</i>); širokolistni plevl; škrlatnordeča mrtva kopriva (<i>Lamium purpureum</i>); topolistna kislica (<i>Rumex obtusifolius</i>); travniška penuša (<i>Cardamine pratensis</i>); zlatica (<i>Ranunculus</i>)	21 dni za seno, za pašo in svežo krmo 7 dni	Dodati močilo, škropiti v intenzivni rasti. Temperatura zraka pri uporabi naj bo 10 - 25 °C. V enem letu dovoljena 1x uporaba na istem zemljišču.
Herbocid (2,4 D)	2,5 - 3 l/ha, oz. 0,1 l/10 l vode	metlike (<i>Chenopodium</i> L.); navadna zvezdica (<i>Stellaria media</i> L.) VILL./CYR.; navadni plešec (<i>Capsella bursa-pastoris</i> L.) MEDIK.; njivska gorušica (<i>Sinapis arvensis</i> L.); njivski osat (<i>Cirsium arvense</i> L.) SCOPOLI.; njivski slak (<i>Convolvulus arvensis</i> L.); plezajoča lakota (<i>Galium aparine</i> L.); širokolistni plevl; žarkasta dvoglavka (<i>Bifora radians</i> M.BIEB.)	28 dni	Fitotoksičen za vse širokolistne rastline. Temperatura zraka pri uporabi naj bo 5 - 25 °C. V enem letu dovoljena 1x uporaba na istem zemljišču.
Harmony 75 WG (trifensulfuron - metil)	20 - 30 gr/ha, oz. 0,6 gr/10 l vode	kislice (<i>Rumex</i>); metlike (<i>Chenopodium</i>); mrtve koprive (<i>Lamium</i> L.); navadna zvezdica (<i>Stellaria media</i>); navadni plešec (<i>Capsella bursa-pastoris</i>); navadni vratič (<i>Tanacetum vulgare</i> L.); njivska zlatica (<i>Ranunculus arvensis</i>); njivski osat (<i>Cirsium arvense</i> L.); ščiri (<i>Amaranthus</i> L.); širokolistni plevl; travniška penuša (<i>Cardamine pratensis</i>); velika kopriva (<i>Urtica dioica</i>)	21 dni	Uporaba na travnikih in pašnikih. Zelo zniža pridelek zato ga uporabljamo po zadnji košnji. V enem letu dovoljena 1x uporaba na istem zemljišču.

Za vsa zgoraj našteta sredstva velja da: potrebujete 400 - 600 l vode/ha in dodatek močila. V ekološkem kmetovanju ni dovoljena uporaba herbicidov.

Prijave sprejemamo v pisarni KSS v Ivančni Gorici

KSS Ivančna Gorica



Nad Stično se bohoti rahel grček s prekrasnim pogledom na ivansko dolino. Na hribčku stoji stara domačija, ki jo obkrožata novejše gospodarsko poslopje in zemlja, ki je ograjena z električnim pastirjem. Na pašniku se pasejo kozе, vir preživetja in način življenja za zakonca Čepon.



V naravi se na svežem zraku pasejo koze molznice na Čeponovem posestvu. Kozje mleko je biološko visokovredno živilo; včasih je veljalo kot domače zdravilo proti pljučnim in živčnim boleznim.

Vincencij (po domače Vinko) in Heos Čepon sta do leta 1995 živel v Ljubljani in se preživljala kot obrtnika: najprej sta imela podjetje z obrtnimi deli v gradbeništvi, pozneje pa sta ustanovila avtošolo 3D.

Glavni pobudnik selitve na Dolenjsko in obnovitve zapuščene kmetije nad Stično je bil Vincencij, ki si je zadal nov cilj – ustanoviti uspešno kozjerejo. To mu je tudi uspelo, seveda s pomočjo žene Heos, ki je predvsem glavna dostavna mojstrica. Izdelke razvaža po Sloveniji, predvsem v Ljubljano in okolico (kar trikrat na teden) in enkrat tedensko na Gorenjsko.



Zakonca Čepon – uspešna kozjerejca, ki se zavedata pomembnosti sobivanja z naravo.

In kaj vse se dogaja pri Sirarstvu in kozjereji Čepon? Po pašnikih se veselo pasejo koze molznice, ki so avtohtone slovenske srnaste pasme; kar 110 molznic je, pa še nekaj kozličkov se najde vmes. Na leto pridelajo približno 36.000 litrov mleka, ki ga pasterizirajo, nekaj pa predelajo v jogurt in kefir. Vse postopke izdelave končnih produktov pripravijo sami: od strojne molže (dvakrat na dan po uro in pol) do pasterizacije mleka (na 70°C, 15 sekund), predelave v jogurt ali kefir in do pakiranja ter dostave na prodajne police.



Vinko pri natančnem delu – predelovanju mleka v sir.

KOZJE NAJ BO ...

PO KOZJE MLEKO IN JOGURT NAD STIČNO

Vse njihove izdelke lahko dobite v bolje založenih trgovinah "najboljšega soseda": kozje mleko se prodaja pod blagovno znamko Zdravo živiljenje, ostali izdelki pa pod blagovno znamko Sirarstvo in kozjereja Čepon. Visoko kvaliteto njihovih izdelkov dokazujejo tudi najrazličnejša priznanja in medalje, ki so jih pridobili tako na Mednarodnem kmetijskem in živilskem sejmu v Gornji Radgoni (2005 – zlata medalja) kot tudi na Mednarodnem novosadskemu sejmu (2006 – zlata medalja).



Izdelki iz kozjega mleka vsebujejo posebno snov, t.i. Ubichinon 50, ki povečuje odpornost telesnih celic in jih ščiti pred propadanjem.

Čeponova kmetija ima tudi naziv Mojstrska kmetija, kar pomeni, da sprejemajo na prakso študente biotehniške fakultete, ki pri njih opravljajo najrazličnejša dela. Dela na kmetiji je pa vedno veliko, saj živali zahtevajo svoje. Imajo svoj bioritem, ki sledi soncu in ne uri, in tako koze ne poznajo ne vikendov in ne praznikov. Človek, ki dela v naravi s srcem, pa lahko vse postori.



Koze so pametne in prikupne živali – čeprav so v starih časih veljale za "krave revežev".

Po Vinkovem mnenju je v kmetijstvu še vedno perspektiva. Treba je pač biti inovativen in najti dodano vrednost izdelku, ki ga proizvajaš. Samo tako lahko uspeš in s sonaravnimi izdelki konkuriraš industrijski hiperprodukciji.

Natalija Pavlin

Koze veljajo za skromne, muhaste in zelo koristne živali. Sicer je res, da pojedo vse, kar lahko: od trave in zeli do lubja in listja. To pa je tudi razlog, zakaj vsebuje njihovo mleko več rudnin in vitaminov kot katerokoli drugo. V zadnjem času postaja kozje mleko zelo cenjeno, ker pomaga tudi pri zdravljenju bolnikov z rakastimi obolenji.



VENCELJ mizarstvo

Mizarstvo Vencelj, d.o.o.
Šentvid pri Stični 66
1296 Šentvid pri Stični
Tel: 01/7885 - 008

**Zaposlimo
mizarja ali mlajšega moškega,
ki ga veseli delo v mizarški delavnici**

Prijave z opisom delovnih izkušenj
in dokazili o izobrazbi pošljite na naš naslov.

PRVA SALAMIADA V DOBU

Da se gasilci iz Doba vedno znova domislijo kakšne nove atrakcije, se ve daleč naokoli. Tokrat sicer niso bili prvi, je pa salamiada, ki so jo organizirali, prvič potekala v Dobu. Pripravili so jo 17. marca v prostorih svojega gasilskega doma. Kakor se je polnila dvorana, tako so se na mizi množile suhe salame, kandidatke za prestižni naslov najboljše, najokusnejše in najlepše. Skupaj je tekmovalo 19 salam oz. njihovih ponosnih lastnikov.

Vsako "lepotico" so oštevilčili, na poseben spisek pa napisali tudi ime njenega lastnika. Strokovna komisija, ki jo je vodil Zdravko Verčič, sodelovali pa so še Jože Glavič, Andrej Struna in Olga Kastelic, je zasedala v ločenem prostoru in vsako salamo vzela pod drobnogled, seveda brez podatkov o njenem lastniku. Ocenjeval se je zunanj izgled, vonj ter okus, vsako salamo pa je gospod Zdravko tudi prerezel, da sta se lahko ocenili sestava in barva prerezca ter končno tudi t.i. tekstura. Ocenjevalci so torej salame tudi poizkušali, zato pri tej odgovorni nalogi ni manjkala primerja kapljica rujnega. Medtem so lastniki salam in ostali udeleženci večera lahko marsikaj poučnega slišali v predavanju o izdelavi in sestavi različnih vrst salam, tako tistih za domačo uporabo kakor tistih za prodajo.

Komisija je po ocenjevanju prešela točke in znani so bili lastniki treh najboljših salam prve salamiade v Dobu. Predsednik komisije Zdravko Verčič, ki ima z ocenjevanjem že kar nekaj izkušenj, je na splošno ocenil, da so vse salame v povprečju zelo dobre. Seveda je bilo moč opaziti tudi razliko med posameznimi izdelovalci, komisija pa je bila v celoti presenečena nad tem, kako so se, predvsem po okusu in vonju, posamezne salame razlikovale. Na koncu so si lahko vsi obiskovalci ogledali in poizkusili omenjene dobrote ter seveda na široko razpredali o njih. Lastniki prvih treh salam so prejeli tudi priložnostne pokale.

Seveda pa se gasilci iz Doba že pripravljajo na svoj naslednji veliki dogodek, ko bodo v drugem juniju vikend priredili vsem ljubiteljem gasilskih veselic dobro znano dvodnevno veselico v Dobu. Tudi letos obljudljajo zveneca glasbeni imeni nastopajočih.

mš



Prvo mesto na prvi salamiadi v Dobu je osvojil Milan Kastelic iz Pokojnice, drugi je bil Vili Prašnikar iz Zagorice, tretji pa Rudi Kastelic iz Pokojnice.

Kmetijska zadruga Stična z.o.o.



se priporoča

**APRILA VAM V KMETIJSKO-VRTNEM CENTRU
V IVANČNI GORICI NUDIMO:**

**SEMENA VRTNIN, SADIKE ZELENJAVE,
SADIKE BALKONSKEGA CVETJA, ENOLETNICE TRAJNICE,
SADIKE AGRUMOV, KIVIJEV
ORGANSKA IN MINERALNA GNOJILA
SREDSTVA ZA ZAŠČITO IN VARSTVO RASTLIN
ORODJE, LONCE, KORITA
ZEMLJO ZA PRESAJANJE**

AKCIJSKA CENA: UNIVERZALNA ZEMLJA 80L SAMO 999,00 SIT (4,17 EUR)

VSE ZA KMETOVALCE

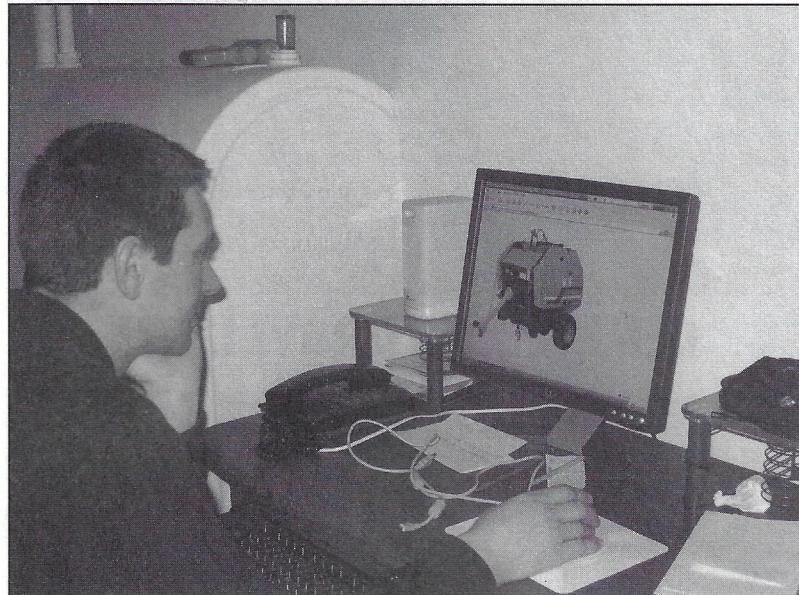
PA VAM JE NA VOLJO V ZADRŽUŽNIH OSKRBNIH CENTRIH:

ŽELEZNINA RADOHOVA VAS (01/7887-628)

ŽELEZNINA ZAGRADEC (01/7888-032)

KMETIJSKO-VRTNI CENTER IVANČNA GORICA (01/7887-624)

UDELEŽILI SMO SE RAČUNALNIŠKEGA TEČAJA



Sodobne tehnologije, podprte s primernimi računalniškimi sistemmi, vse bolj prodirajo v današnje proizvodne procese. Tako si tudi modernega in uspešnega kmetijstva brez uvajanja računalniške podpore ne moremo predstavljati. Kolikor nam globalizacija in povezovanja spomikajo tla in zmanjšujejo možnosti preživetja, toliko in več nam uvajanje novih tehnologij, predvsem z računalniško podporo, omogoča nadaljnje delo in

razvoj. Le kdor bo v tem videl smisel sodobnega kmetovanja, bo lahko uspešen, vse drugo pa gotovo izgublja boj s sodobnimi trendi.

Tega dejstva se z odgovornostjo zavzdamo tudi v Govedorejskem društvu Stična, zato smo v svojih programih kot prioriteto nalogo opredelili predvsem izobraževanje svojih članov. Seveda pa je izobraževanje širok pojem, kar konec concev tudi veliko stane. Zato se po svojih možnostih

postopoma lotevamo posameznih nalog. Tako smo letos v januarju za svoje člane organizirali računalniški tečaj, ki so ga za nas pripravili na Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici, v njihovi sodobno opremljeni računalniški učilnici. Izkušeni profesor nas je uvedel v programa Word in Excel, naučil pa nas je tudi uporabe elektronske pošte in ostalih internetnih tehnologij, za kar se mu v imenu cele ekipe najlepše zahvaljujem. Na tečaju smo spoznali, da računalnik vendarle ni tako neobvladljiv, kot se nekaterim zdi, le malo volje in korage je treba pokazati. Tako bomo zdaj pridobljena znanja s pridom uporabljali v vsakdanji praksi.

Ob tem se iz osnovne šole spomnimo Cankarjeve črtice, kako je mladi pisatelj svojo mater učil pisanja. Tudi nam starejšim otroci veliko pomagajo, tako da vidimo, da se svet v tem času vendarle ni kaj bistveno spremenil. Pomembno je le to, ali smo pripravljeni sprejeti dejstvo, da ne znamo vsega, da pa se lahko še marsičesa naučimo. S sodobnim izrazom ta proces imenujemo permanentno izobraževanje.

Za Govedorejsko društvo Stična
Lojze Podobnik

Ekoški kotiček RDEG Ivančna Gorica

NEPRAVILNO ODLOŽENI ODPADKI POVZROČAJO NEPOPRAVLJIVO ŠKODO NARAVI IN ZDRAVJU LJUDI

RDEG Ivančna Gorica z odboroma Livar Ivančna Gorica in Livar Črnomelj je ob svetovnem dnevu voda, 22. marcu, organiziral ciklus predavanj o čiščenju odpadnih voda in reke Krke na kmečkem turizmu Podržaj na Krki. Več informacij o poteku strokovnih predavanj bomo predstavili v prihodnji številki Klasja. Ker pa je pred nami tudi svetovni dan Zemlje, 22. aprila, želimo posredovati kratko razmišljanje o našem ravnanju z odpadki in odnosu do narave.

V naravi so močno razširjena nelegalna odlagališča odpadkov. Večinoma vsebujejo pomešane kosovne, gradbene in komunalne odpadke, med katerimi je mogoče zaslediti tudi številne nevarne odpadke. Tudi zavest o ločenem zbiranju odpadkov in nevarnosti posameznih snovi prepo-

časi prodira med ljudi in vse prevečkrat se dogaja, da ljudje nepravilno ravnajo z nastalimi odpadki. Takšno ravnanje je največkrat posledica nezadostnega informiranja, v številnih primerih pa je povezano z neizgrajeno komunalno infrastrukturo, ki se šele pripravlja na uvajanje ekološkim trendom prijaznih sprememb. Zato se je predvsem treba potruditi, da bi dvignili zavest javnosti o pomenu odgovornega ravnanja z odpadki ter razširili vedenje o odgovornih organih in ustreznih postopkih. Prav tako je treba tvorno vključiti najmlajše prebivalce, preko širitve ideje eko šole, preprečiti nastajanje oz. širjenje nelegalnih odlagališč, ki na kraških in vodovarstvenih območjih predstavljajo še večjo nevarnost podtalnice kot sicer, identificirati črna

odlagališča in jih sanirati ter skrbeti za razvoj partnerskega odnosa s predstavniki lokalne skupnosti.

Bliža se svetovni dan Zemlje, 22. april. RDEG Ivančna Gorica z odboroma Livar Ivančna Gorica in Livar Črnomelj vabi vse občane, ustanove, podjetja, sole ter druge interesne organizacije in skupine na vsespolne čistilne akcije v naravnem, urbanem življenjskem okolju. Ne bodimo mačeha naravi, saj smo tudi mi del narave.

*Za čisto naravno okolje in zdravo življenje
Voda za življenje (EU)*

*Pripravil za RDEG Ivančna Gorica
Franc Hegler*



Takšnih prizorov smo bili v preteklosti že vajeni. Toda kljub dobro organiziranemu odvažjanju odpadkov se v naših gozdovih spet pojavlja takšna in drugačna 'navlaka'. Lastniku teh odpadkov pa polagamo na vest, da bi tudi naši otroci imeli radi lepo in zdravo naravo.

Svet KS Stična

OBČNI ZBOR STIŠKIH ZADRUŽNIKOV

Kmetje bomo zadrugo vsako leto bolj potrebovali



Člani Kmetijske zadruge Stična smo imeli 10. marca v Gasilskem domu v Stični redni letni občni zbor, ki ga je vodil Jože Glavič. Iz poročil predsednika zadruge Cveta Zupančiča, predsednika nadzornega odbora Marka Kastelica in direktorice je razvidno, da je zadruga poslovala pozitivno, z minimalnim dobičkom, da je imel upravni odbor v letu 2005 sedem sej in da je sprejel okrog 40 sklepov. Veliko pozornost smo namenjali odkupu mleka, živine, krompirja in tudi vrtnin. Razveseljivo je, da smo klub krizi v kmetijstvu uspeli odkup povčati za 5% v primerjavi z letom 2004.

Kmetijske zadruge v Sloveniji se na splošno nahajajo v težki situaciji; to velja tudi za našo zadrugo. Slovensko zadružništvo in kmetijstvo namreč dobiva nov razvojni okvir, ki temeljito spreminja pogoje in način uresničevanja zastavljenih ciljev. Vse bolj postaja povezano z okoljem, razvojem podeželja in regionalnim razvojem.

V zadruzi bo treba zaradi majhnosti iskati poti k poslovnim povezovanjem, ker na trgu kot majhna zadružna ne dosegamo najboljših nabavnih pogojev, sosednjimi zadrugami pa je enako. Na žalost smo si večkrat celo konkurenca, namesto da bi imeli enake poslovne cilje.

Vsekakor pa bomo morali temeljito spremljati razmere na trgu in se tako člani kot ostali zadružniki in delavci kar se le da angažirati, da bomo ohranili zadružo v tem prostoru.

Kmetijska svetovalka Darka je vse navzoče na občnem zboru seznanila z oddajo vlog za subvencije in z ostalimi pomembnimi zadevami.

Po končanem občnem zboru pa smo se zadružniki zadržali še ob prijetnem klepetu, malici in kozarčku rujnega.

M.V.

OBVESTILO LASTNIKOM KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

Lovske družine Ivančna Gorica, Šentvid pri Stični in Višnja Gora kot upravljalke lovišč obveščajo vse lastnike kmetijskih in gozdnih zemljišč na območju, ki ga upravlja posamezna lovšča družina, naj morebitno škodo na kmetijskih in gozdnih kulturah, ki jo povzroči divjad, prijavijo upravljavcu lovišča (Upravljanje z loviščem je razvidno iz Odloka o loviščih v RS in njenih mejah, Ur. list št. 128 z dne 30. 11. 2004).

Nastalo škodo je oškodovanec dolžan pisno prijaviti upravljavcu lovišča v treh dneh, in sicer na naslednje naslove:

za LD Ivančna Gorica – Lovska družina Ivančna Gorica, Mala Goričica 10, 1295 Ivančna Gorica,
za LD Šentvid pri Stični – Lovska družina Šentvid pri Stični, Šentpavel 20a, 1296 Šentvid pri Stični,
za LD Višnja Gora – Lovska družina Višnja Gora, Franc Košak, Mestni trg 35, 1294 Višnja Gora.

LD Ivančna Gorica
LD Šentvid pri Stični
LD Višnja Gora

Lovska družina Suha krajina pa obvešča vse lastnike kmetijskih zemljišč in gozdov s svojega območja, da so pooblaščeni cenilci škode, nastale zaradi divjadi, naslednji člani LD:

Območje Ambrusa:
Zvone Hočev, Ambrus 11B, 1303 Zagradec, tel. (041/394-475)
- pomočnik: Stane Godec ml., Ambrus 5, 1303 Zagradec

Območje Zagradca:
Ignac Orel, Fužina 1, 1303 Zagradec, tel: 01/788-60-83
- pomočnik: Zvone Zavodnik, Marinča vas 5, 1303 Zagradec

Območje Korinja:
Stane Mišmaš, Gabrovčec 23a, 1301 Krka, tel: 01/780-61-42
- pomočnik: Janez Nose, Vodovodna cesta 13, 1000 Ljubljana

LD Suha krajina

VIRIDIN POHOD PO KS METNAJ – ŠESTIČ



Tudi letos smo se zadnjo nedeljo v marcu zbrali ljubitelji pohodništva in lepih razgledov po dolenjskem gričevju. Kot običajno smo pohod začeli ob osmih zjutraj v Mekinjah nad Stično. Po opravljenih formalnostih z registracijo pohodnikov smo kljub gostoljubnosti domačinov odšli na pot. Približno 400 pohodnikov se je odpravilo proti Metnaju, kjer nas je pri Migličevih čakal vroč čaj in sladek prigrizek. Nadaljevali smo preko Hladnega v dolino stiškega potoka in

naprej proti Poljanam. Na kmetiji Janežič so nas tudi letos postregli z domačimi dobrotami: jabolki in čajem. Krajši postanek, izmenjava vtisov o prehodeni poti in že smo se podali proti vrhu Obolnega. Rahle meglice nam niso pokvarile razgleda po naši Dolenjski. K Berčonovim zavije vsak pohodnik, saj »dober glas seže v deveto vas«. Preko Osredka, Debeč do Belentinovega mlina in že smo bili pred zadnjim vzponom proti Pristavi, kjer nas je pri Okornovih čakala

malica, ki je šla vsem odlično v slast. Za popestritev smo organizatorji med registrirane pohodnike z žrebom razdelili nekaj reklamnih in promocijskih izdelkov sponzorjev ter pridelkov tukajšnjih kmetij. Pohod po naši KS ima namreč osnovni namen, pokazati, kje smo, kaj vse pridelujemo oz. s čim se ukvarjamo.

Veseli obrazi, smehek in dobra volja so bili zagotovilo, da spust do Mekinj ne bo preporen. Tako smo po dobrih štirih urah hoje prišli do izhodišča, kjer so nas čakali jekleni konjički.

VI. Viridin pohod smo organizirali s pomočjo sponzorjev, ki so prispevali svoje izdelke, nekaj financ ter dobro ime za izvedbo pohoda in se jim v imenu KS Metnaj najlepše zahvaljujem. Prav tako pa bi se rad zahvalil vsem krajanom, ki so s čiščenjem svoje okolice prispevali k splošnemu vtisu o urejenosti naših vasi.

Prihodnje leto zadnjo nedeljo v marcu bo spet nova priložnost, da se srečamo, obudimo lepe spomine in si naberemo novih. Nasvidenje na VII. Viridinem pohodu!

Za KS Metnaj
Valentin Kastelic

OBČNI ZBOR PD POLŽ



Slovesen podpis listine o pobratenju.

Kakor je Planinsko društvo Polž mlađo, saj se je sredi februarja v domačem višnjegorskem gasilskem domu komaj šestič sestalo na občnem zboru, tako je vse bolj številčno (v letu dni se je število članov povečalo za tretjino, s 96 na 150) in dejavno. Ima kaj pokazati. Pa saj to je namen tovrstnih srečanj, ki po pravilu morajo biti in so zategadelj bolj sestanki: spregovoriti o minulih podvigih, jih premleti ter kritično oceniti, nato pa snovati načrte, ki so se v rani pomladu že jeli udejanjati. Vršaci ta čas dobesedno v plazovih odmetavajo odvečno breme in bodo gornike kmalu spet prijazneje vabili v svoja ostenja; planine pa so že odprle naročja.

Najprej se je predsednik Aleš Erjavec sprehodil po izpolnjenih ciljih: planinsko društvo je v letu 2005 opravilo vse pohode iz svojega programa.

V 180 delovnih urah je uredilo novo planinsko Pot dveh slapov, s katero je povezalo potoka Kosco in Višnjico – že na prvem pohodu je stopinje prebralo 145 mož, žena in otrok. Še nekoliko več, rekordnih 160 planincev in njihovih svojcev, se je podalo na nočni vzpon z baklami na Polžovo. Bilo bi jih še več, ko bi razširili tamkajšnji dom. Pogled iz doline je bil, po pripovedovanju, veličasten. Jarka svetloba je ozarjala razvaline domovanja gospodov višnjegorskih in se v dolgem jeziku vila po zasneženi stezi proti vrhu.

Društvo je prav tako prispevalo za šolanje Jane Podržaj za vodnika kategorije A. Uspešno ga je končala in izpeljala vse pripravnische ture.

Za vsakršne projekte je ob trdnih voljih treba tudi vsaj nekaj denarja. Člana-

rina, ki bo tudi v letu 2006 ostala po 3000 tolarjev za odrasle, 2000 za študente in 1000 za otroke, se pač posreduje na Planinsko zvezo Slovenije. Na pomoč pa so priskočili Drago Zadel, s.p., Krajevna skupnost Višnja Gora in Občina Ivančna Gorica.

Na občnem zboru so podelili še tri priznanja preminulim članom: Anton Pilko in Pišec Klavs sta bila ustavnova in zasluzna člana, mladi Jan Rutar je tudi pomagal pri vseh društvih akcijah.

Predvsem pa je bilo na zboru več imenitnih gostov in še bolj imenitnih obetov: župan Jernej Lampret je, kakor je bilo razbrati iz njegovih direktnih, nič politično zavitih besed, predlagal, da domače društvo od PD Viharnik prevzame Jurčičeve pot.

In že podpisana obluba: PD Polž in PD Drago Bregar, ki nosi ime po slovitem, tako zgodaj umrlem višnjegorskem alpinistu, sta se pobratila! Ljubljanci so imeli svoj občni zbor dan poprej, v petek, v soboto sta se delegaciji le izmenjali. V slogi je moč. Naj tako tudi bo!

Pa še nekaj letosnjih ciljev: društvo

bo pod svoje okrilje vzelo tradicionalni Romanov pohod v okolici Stične, legaliziralo Pot dveh slapov, financiralo usposabljanje vodnika Bineta Roglja, organiziralo že tretji nočni pohod z baklami in se, kajpak, razveselilo vsakega novega člana.

Upravni odbor PD Polž



LETALSKI KLUB
ŠENTVID
Si želite našo lepo občino ali rojstni kraj ogledati iz zraka? Si želite izlet v bližnjo ali daljno okolico? Si morda ženin in nevesta pred usodnim »Da« ali po njem želite poleteti med oblaki?

Poklicite Letalski klub Šentvid in vašo željo bomo uresničili. Izdelamo vam tudi lične darilne bone.

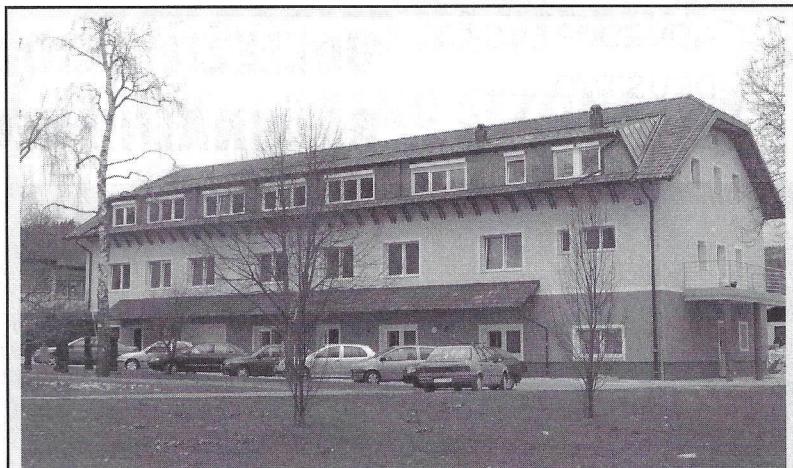
Dodatne informacije:

- Samo Kenda, (gsm): 041-612-593
- Marko Bukovec, (gsm): 041-398-096
- Milena Vrhovec, (gsm): 041-770-835



TADINA
JANEZ TADINA
CENTER ŽOLNIR, Ivančna Gorica
Tel.: 01/78 78 572
Delovni čas: od 8. do 19. ure
Ob sobotah je prodajalna odprta od 8. do 12. ure.

Velika izbira vseh vrst zlatega in srebrnega nakita za priložnosti sv. obhajila, sv. birme, maturantskega plesa, poroke...



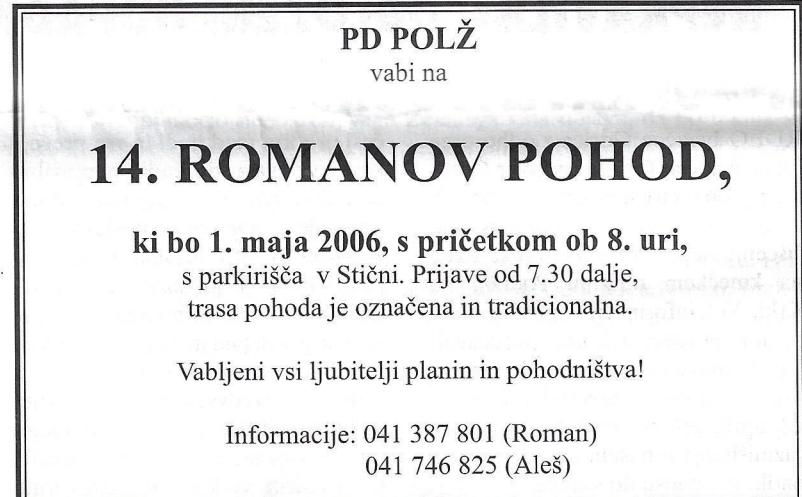
CENTER ZA ZDRAVLJENJE BOLEZNI OTROK ŠENTVID PRI STIČNI

vabi
krajane Šentvida in druge občane občine Ivančna Gorica na slovesno otvoritev prenovljenih prostorov stavbe B,

ki bo v petek, 12. maja, ob 11. uri.

Po skoraj letu dni se za osebje in otroke »šentviškega zavoda« bliža dolgo pričakovani dogodek, ko bodo lahko vstopili v prenovljene prostore stavbe, ki je v minulih mesecih doživelja temeljito prenovo. Prenovljen in sodoben bolnišnico-šolski objekt bo po besedah direktorice centra, dr.med. Magdalene Urbančič, zagotovo služil kot prijetno delovno okolje in prijazna bolnišnica oz. šola.

Otvorite prenovljenih prostorov, na kateri bo predstavljen kratek zgodovinski oris razvoja CZBO, se bo udeležil tudi minister RS za zdravje, mag. Andrej Bručan. Mogoče pa si bo tudi ogledati prostore. Direktorica Urbančičeva še posebej vabi občane, da se udeležijo vodenega ogleda po prostorih, ki bo ob 17. uri popoldan.



Spoštovani!

Planinsko društvo Polž vabi vse občane Ivančne Gorica, da se včlanite v njihovo društvo.

Z vpisom boste poleg podpore, tako moralne kot finančne, lahko deležni tudi naslednjih ugodnosti:

- udeležbe na organiziranih pohodih v gore pod vodstvom PD Polž,
- brezplačne izposoje varovalne gorske opreme,

- popustov pri nočitvah v planinskih kočah doma in v določenih državah v tujini,

- dodatnega popusta pri nočitvi v zavetišču Dragi Bregarja na planini Viševnik,

- popustov v določenih trgovinah pri nakupu planinske in športne opreme ...

Za dodatne informacije in vpis pokličite mobilni telefonski številki: 041 746 825, g. Aleš Erjavec - predsednik društva 041 751 238, g. Rok Kastelic - podpredsednik društva

Vljudno vabljeni!

Upravni odbor PD Polž

KULTURA BIVANJA Z NARAVO – PROJEKT VIZ VIŠNJA GORA S PODPORO TD VIŠNJA GORA



V ponedeljek, 20. marca, je bil v Mestni hiši v Višnji Gori skupni sestanek vodstva tamkajšnjega turističnega društva in dijakov 1. letnikov srednjega poklicnega izobraževanja, ki tudi letos sodelujejo na tekmovanju srednjih šol Več znanja za več turizma.

Predsednica TD Višnja Gora, gospa Liza Juhas Zavodnik, je pozdravila mlade in izrazila veselje, da se TD povezuje z njimi. Mentorica mladih tekmovalcev, prof. Tanja Miklič, je predstavila sadove večletnega sodelovanja med krajem in zavodom: na novoletnem pozdravu Višnji Gori, na Turističnem večeru in ob projektih, ki so na srednješolskih tekmovanjih promovirali Višnjo Goro kot mesto in morebitno turistično destinacijo. Še posebej odmevni sta bili dve prvi mestni v konkurenči več kot 30 šol, in sicer v projektu Mladinski hotel v stavbi stare OŠ ter v projektu pri-

reditve Ob polni luni v Višnji Gori (lani).

Upamo, da bo tudi širša lokalna skupnost izkoristila ideje mladih, ki so doobile v strokovnih krogih tako veliko potrditev.

Nato so dijaki predstavili projekt, s katerim se bodo letos predstavili na državnem tekmovanju v Velenju.

Monika Jakopin je predstavila osnovno idejo promenade, ki bi obogatila podobo Višnje Gore in obudila meščanske navade ter se zaključila v lepem naravnem okolju doline Pregeljščice.

Tina Fekonja je nakazala povezavo med promenado, šolskim vrtom in mestnim parkom ter poudarila vlogo drevoreda ob potoku Pregeljščica.

Adrijana Salmič je opisala predvidene kotičke v okviru parkovne ureditve – predvsem labirint iz naravnih rastlin, ki bi služil tako otrokom kot

starejšim za družabne igre. Tomaž Tratnik je razložil naslov KUBIZEN (kultura bivanja z naravo – zen pa predstavlja naraščajočo potrebo človeka po duhovnosti v povezavi z naravo).

Andrej Šekoranja je pojasnil tehnični vidik predstavitve projekta na turistični tržnici – potrebovali bi promocijske in tudi nekaj drugih materialov.

V razpravi je predsednica TD gospa Juhasova ocenila, da je projekt zelo zanimiv, dober, in izrazila upanje, da bo do predstavitve v Velenju na red tudi zgibanka o Višnji Gori. Tudi ona občaluje, da ni dovolj posluha za koristne in nagrajene ideje iz prejšnjih let.

V bodoče si TD še želi sodelovanja z VIZ Višnja Gora, saj izzivi za razvoj kraja obstajajo še naprej: tu so bazen, kamp ter Anin sejem in še bi se kaj našlo.

Mentorica prof. Tanja Miklič je omenila, da del letošnje tekmovanje ekipe sodeluje tudi v Parlamentu mladih reke Krke. K sprejemu deklaracije sta prispevali tudi Monika Jakopin in Tina Fekonja, zavod pa predvideva tudi razstavo fotografij o porečju reke Krke.

Sama po sebi se vsiljuje tudi misel na potok Višnjica ... Pa še mnogo svežih idej se je utrnilo v prvem pomladnem dnevu letošnjega leta.

Peter Pal
Tanja Miklič

ZOPET SMO VOŠČILI

15. januarja 2006 je praznovala svojih 90 let gospa Marija Lavrih. Žal ne na svojem domu na Vrholju, ampak v bolnišnici v Ljubljani.

Marsikdo se je še spominja, kako se je sleherni dan pripeljala s kolesom, otovorjena z blagom, odkupljenim po kmetijah, do vlaka in se odpeljala na ljubljansko tržnico.

Tako si je služila svoj vsakdanji kruh.

Tudi v Krajevni organizaciji Rdečega križa Ivančna Gorica smo njen visoki jubilej počastili, kot je že v navadi.

Zdaj jesen svojega življenja preživila v Ljubljani pri svojem sinu Srečku.

Gospa Marija, še enkrat vam iskreno čestitamo!

Za KORK Ivančna Gorica: Lojzka Sever, predsednica



ARMEX ARMATURE D.O.O.
IVANČNA GORICA , LJUBLJANSKA C. 2A
TEL. 01/78 69 260
FAX. 01 / 78 69 265
E-mail: info.armex@siol.net

www.armex-armature.si



Želite svojo staro obstoječo greznicu spremeniti v čistilno napravo? Mi imamo rešitev za Vas. Pokličite!

Posode za vodo-podzemne



- Popolnoma bio-čistilne modulne čistilne naprave
- Modulni sistemi za upravljanje z deževnico
- Modulni sistemi za izdelavo ponikalnic

Modulni sistemi za uporabo deževnice



- Namakanli sistemi za:
- poljedelstvo, sadjarstvo ...
- športni tereni (nogomet, tenis...)
- zelenice, deponije ...
- hitrospojne celi in fazoni za namakanje in uporabo pri distribuciji gnojnico...

Filtri za deževnico
Filtri za deževnico
Gradnja na zleb

SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV NA MULJAVI



Na sončno nedeljo, 19. marca, je bilo na Muljavi v Družbenem domu pod okriljem Rdečega križa srečanje za kranjane in kranjane, starejše od 70 let. Začelo se je s pesmijo muljavskega moškega pevskega zbora. Sledil je nagovor predsednice Stanke Šinkovec. Prireditev, ki je potekala v znachenju bližajočega se materinskega dneva, so oblikovali otroci podružnične šole Muljava. Ob igri in pesmi so nam pokazali in dokazali, da se je v življenu vredno truditi tudi za druge. Starejše je obiskalo tudi župan Jernej Lampret, ki je poudaril pomen starejših pri vzgoji mladih, s tem pa tudi njihov neizbrisen pečat pri oblikovanju družine. Po koncu slavnostnega dela so se udeleženci lahko okrepčali in pokramljali med sabo o tem in onem. Vsak je ob koncu prejel rožico, ki ga bo spominjala na ta lepi dan. Kdor pa se srečanja ni mogel udeležiti, so ga članice Rdečega križa obiskale na domu oziroma v Domu starejših občanov Grosuplje.

Nada Bregar

PECIVO ZA DAN ŽENA V DOMU STAREJŠIH OBČANOV GROSUPLJE

»Spoštovani stanovalci in stanovalke, sorodniki in zaposleni v domu! Praznujmo letos dan žena v Domu drugač! Vabimo Vas, da sodelujete s svojimi izdelki na veliki razstavi peciva.« Te besede so nas nekaj dni pred 8. marcem »vznemirjale« s plakatov, ki so viseli po celi hiši.



Res smo poskušali nekaj novega. Tudi vsi tisti, ki smo bili organizatorji tako imenovane velike razstave peciva, smo bili v dilemi in do zadnjega trenutka nismo vedeli, kolikšen bo odziv. In prišel je veliki dan: sreda, 8. marec! Že od zgodnjih jutranjih ur se je kuhinjska »špajza« polnila s sladkimi dobrotami. Prav kmalu nam je bilo jasno, da bo popoldansko srečanje v jedilnici z veliko razstavo peciva nekaj posebnega za oči in usta.

Veliko zaposlenih delavk se je odzvalo našemu vabilu. Kljub vsem obveznostim, ki jih imajo po končanem delu v Domu, so v svojem prostem času pripravile najrazličnejše slavičarske mojstrovine. Sodelovali pa so tudi sorodniki stanovalcev in prijatelji, pa celo skupina stanovalk.

Preživeli smo lepo, predvsem pa sladko popoldne ob prijetem druženju stanovalcev, njihovih svojcev in prijateljev ter zaposlenih. Razstavljeni pecivo smo pridno poizkušali in si bili enotni pri mnenju, da bomo kaj podobnega ob prvi priložnosti ponovili.

JK

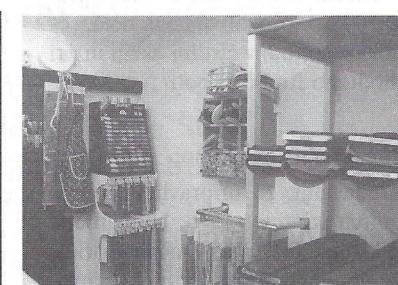
TRGOVINA

LJUBLJANSKA C. 12

Sprejemamo vsa popravila,
šivanje po meri,
metrsko blago,
zadrga, sukanici, gumbi,
elastika,
blago za prte...

Ljubljanska cesta 12
1295 IVANČNA GORICA
Tel.: 787 80 92, 041 225 630

BLAGO



ODPRTO: 9.00-12.00 in
15.00-19.00, sob 9.00 do 12.00

GREMO V LONDON



London. Ogromno mesto, prepredeno z neštetimi nakupovalnimi ulicami in železniškimi rovi. Bogatijo ga številni dvonadstropni rdeči avtobusi, nepozabne telefonske govorilnice, kraljičini gardisti ter nešteto drugih znatenitosti, ki so v ponos vsem Londončanom. Ptički na veji žvrgolijo, da v London brez zložljivega dežnika pač ne moremo, malo manj pa je znano, da je treba na tekočih stopnicah na podzemni železnici stati na desni, na navadnih stopnicah pa hoditi po levi strani. O Londonu sem sanjala že vrsto let in končno so se mi sanje uresničile.

S skupino 47 dijakov in treh profesorji angleškega jezika Srednje Šole Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice smo se v začetku marca odpravili uresničevati svoje sanje. Ko smo se z letališča Stansted v večernih urah peljali proti mestu, mi je srce utripalo od navdušenja in pričakovanj. Po dobrini vožnji smo le pri-

speli v London in pogled na te čudovite stavbe mi je vzel dih. Tako sem se želela pobliže spoznati z mestom. Končno smo se odpravili na kratek sprehod po Tower Bridgeu. To je veličasten dvižni most, ki je predvsem ob večerih videti čaroben in nepozaben.

Ko smo z vožnjo po mestu dobili kratek vtič o življenu v Londonu, smo se odpravili v naš hotel na King's Cross ulici. Da, prav imate, to je v neposredni bližini lanskoletnega atentata. Po prijetnem spancu in angleškem zajtrku smo se odpravili na potep po mestu.

S podzemno železnico smo se odpejali do London Towerja. V njegovem muzeju smo si ogledali bojno opremo: viteške oklepe, meče, vislice, meče in puške.

Vsekakor nismo mogli mimo Big Benja (velika londonska ura), ki je, mimogrede, ogromen, in Westminster Abbey, v kateri je bilo kronanih veliko vladarjev

in kjer je potekal pogrebni obred prinčesse Diane. V tej katedrali je pokopanih tudi ogromno skladateljev, pisateljev, fizikov itd.

Od Westminster Abbey pa smo se napotili v muzej voščenih lutk Madame Tussauds in se fotografišali s številnimi zvezdniki, kot so Brad Pitt, Robbie Williams, Madonna, Beyoncé, Arnold Schwarzenegger, George Clooney ...

Če ste športnik/ka po duši, vam priporočam obisk največjega parka v Londonu, Hyde parka. Veliko Londončanov pride sem na sprostivten tek ali samo uživati v naravi. Če pa ste zapravljiv tip človeka in so vam všeč nakupi, vam London nudi največjo in najdaljšo trgovsko ulico v Evropi – Oxford street. Vendar, če vam denar rad uide izpod nadzora, vam obisk le-te raje odsvetujem.

»Nedelja je čas za Greenwich,« pravijo Londončani. Tudi mi smo tja odpluli z ladijo po reki Temzi ravno v nedeljo. V observatoriju smo si ogledali stare pripomočke, s katerimi so si pomagali pri raziskovanju neba ter se fotografišali z levo nogo na vzhodni in desno na zahodni polobli. Obiskali smo še tamkajšnji boljši sejem in odpluli nazaj proti hotelu.

Naslednji dan smo z avtobusom odšli proti letališču Stansted in z rahlo zamudo varno prispevali v Ljubljano. Razšli smo se z novo izkušnjo ter številnimi nepozabnimi fotografijami. London me je tako očaral, da se bom z velikim veseljem še vračala tja.

Nika Benedičič, 1.i
Srednja šola Josipa Jurčiča
Ivančna Gorica

londonskega Towerja z bombastično zbirko draguljev, orožja in ogromno množico grbov, ki bi vsakega heraldika spravila v delirij. Sledil je ogled westministrske opatijske grobov britanskih veljakov (literatov, znanstvenikov, politikov, plemičev). Izogniti pa se ni bilo mogoče niti Madame Tussaud, muzeju voščenih lutk, kjer najdemo vse: zvezdnike, politike, celo malo manj priljubljene serijske morilce Anglike.

Tretji dan je bil rezerviran za kratek sprehod po mestu (pot je vodila čez poznejo destinacijo, Piccadilly circus) in za križanje po Temzi do Greenwicha, kjer je čakal National maritime museum. Po povratku na izhodiščni breg je sledil še ogled prirodonovnega muzeja, nato pa dve prosti uri na že omenjenem cirkusu.

Prišel je četrtni dan, dan slovesa. V tem kratkem času je naša raja videla, kolikor se je le dalo. Da pa niso dobili čistega in jasnega vtiča o Londonu, je krivo vreme, saj je bilo tri dni povsem sončno brez oblaka. Če bi moral z eno besedo izraziti svoje mnenje (saj sem bil član te potujoče raje), bi ga izrazil z naslovom hita skupine zlobnih fantov, pripadnikov zgoraj omenjenega gibanja, Tenpole Tudor: wunderbar (čudovito, op.a.)

Grega Kašič, 3.b
Srednja šola Josipa Jurčiča
Ivančna Gorica

slavno Buckinghamsko palačo, kjer so verjetno že bolj slavni zlobneži Sex Pistols leta 1978, po ločitvi od prejšnje založbe EMI, podpisali pogodbo z novo, A&M. Po še nekaj krogih po mestu se je uboga raja pricijazila do hotela, kjer so nekateri bolj utrujeni popadali, drugi, manj utrujeni, pa obstali.

In bil je drugi dan. Dan soočenja s kolosalno londonsko podzemno železnicno, imenovano Underground, ki je prejšnji večer bolj ali manj klonečo četico dostavila do nekaterih znatenitosti:

CENTER ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO TREBNJE,
Kidričeva ulica 2;
tel: 07/34 82 100 (104), www.ciktrenje.si

Vabimo Vas k vpisu v tečaj:
• VOZNIK VILIČARJA, UPRAVLJALEC TGM
IN DVIGAL ([zbiramo prijave za novo skupino](#)).
Še vedno se lahko vpisete v različne 3-letne in 4-letne
srednješolske programe ter v osnovno šolo za
odrasle.

EF. Ljubljana izvaja na CIK Trebnje visokošolski
program VPŠ - študij na daljavo (3+2).
[Zbiramo prijave za študijsko leto 2006/2007.](#)

MONTAŽA RUTAR KNAUF SISTEMI

Montaža Rutar

Rutar Sandi s.p.

Stična 155

1295 Ivančna Gorica

Telefon: 031/262-756

ZAGOTVLJAMO 2 LETNO GARANCIJO

PROJEKT POSLOVNO-KREATIVNA MODA

Dijaki 1.f Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica smo na pobudo profesorice Anje Šmajdek pripravili projekt POSLOVNO-KREATIVNA MODA. Razdelili smo se v naslednjih šest skupin: tehnično, dokumentacijsko, poslovno, jezikoslovno, likovno in manekensko. Vsaka od njih je imela svojo zadolžitev: dijaki v tehnični skupini so nakupovali material in postavili sceno, v poslovni skupini so zbirali donacije in nadzorovali nakazani denar, jezikoslovna skupina je opisovala kreacije in pisala vezni tekst za modno revijo, likovna skupina je skrbno zarisovala kreacije in jih tudi izdelovala, v manekenski skupini pa so modeli preizkušali kreacije, vadili manekensko hodo in se na modni reviji predstavili gledalcem. Revijo smo prvič predstavili na informativnih dnevih, 10. in 11. februarja 2006. Obsegala je predstavitev neformalne in formalne poslovne mode ter kreativne mode, to pa smo izdelali dijaki sami. V pravkar naštetem zaporedju so se manekenke in manekeni v oblačilih spreholili po pisti. Program sta povezovali voditelji, pri preoblačenju pa je modelom pomagala skupina dijakov, ki se je trudila, da bi čim hitreje opravila svoje delo. Med kratkima premoroma (preoblačenjem) so si gledalci lahko ogledali slike iz sveta mode, ki smo jih tudi sami posneli.

Da pa je bil projekt pravilno in pravočasno izpeljan, so nam pomagali naslednji mentorji:

Anja Šmajdek – idejna vodja, zadolžena za nadzor pri izdelovanju kreacij

Jožica Strmole – vodja projekta

Dragica Eržen – razredničarka 1.f in tajnica projekta

Jana Kastrevc – zadolžena za jezikovni del projekta

Petra Marcina – zadolžena za gibalni del projekta

Darko Pandur – zadolžen za internetno stran projekta

Ker so naš nastop na informativnih dnevih sprejeli z velikim navdušenjem, smo se z modno revijo predstavili še na dnevu šole 3. marca letos.

Dijaki 1.f



DRUŽINSKO SREČANJE V VRTCU »SONČEK« V ZAGRADCU

V času, ko se zima prevesi v pomlad, imamo svoj praznik – materinski dan – mamice. Gotovo tega letos ne bi tako živo občutile, če nam ne bi naši »Sončki« pripravili tako ljubeznivega programa. Prišli so tudi očki, zato je bilo v igralnici našega vrtca pravo družinsko srečanje. Naši šestletniki so se doživeto predstavili z Babico Zimo. To je bila prava dramatizacija, saj so poskrbeli za vse: od scene do igre. Zdelo se nam je, da so zimo z igro prav zares odgnali, zato smo bili toliko bolj veseli. Otroci so v skupinah pripovedovali, peli in gibalno podoživili svoj svet, ki je poln domišljije, radoživ in preprost. Zanje dežek res potrka na okno, zanje Biba res leže in miška priteče iz luknjice in speče svojim miškam žemljice ...

Starši smo začutili, kako se otroci počutijo doma in v vrtcu, kako vpliva nanje okolje, ozrli pa so se tudi v svet, ki je daleč in v katerem njihovi sovračniki niso tako srečni kot oni. Zadnjo pesmico so zapeli v krogu:

*Mi pa hiško zidamo,
zidamo, zidamo,
mi pa hiško zidamo
od jutra do večera.
Potem pa v hiško pojdemo
in radi se imamo.*



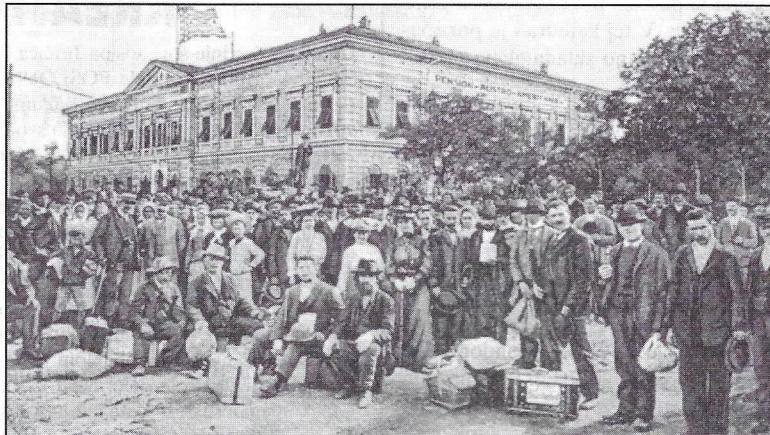
Prečudovit zaključek na družinskem srečanju: njihova »hiška«, trdno sezidana, je prerasla v simbol domačnosti in ljubezni. Prav tak dom potrebujejo. Hvala, Nataša in Marija, v te nastope in v slikarske umetnine, ki so nam jih podarili otroci, je bilo vloženega veliko truda in dobre volje.

Mamica Matica in Neja

MED NEBOM IN ZEMLJO



II. DEL: MESTO IN VAS OB PRELOMU STOLETJA



Leto 1905/06: množica mož čaka na pomolu tržaškega pristanišča, da se vrkra na ladjo, ki jih bo prepeljala v Ameriko. Trst, ki je bil največje trgovsko pristanišče monarhije, je bil s svojim zaledjem takrat še pretežno slovenski. Naši ljudje so se začutili tuje šele v Ameriki ali kvečemu na ladji. Drugače je bilo v Hamburgu, ki je bil tanjše že grozljivo tuj, kar pretesljivo opisuje Župančič v svoji Dumi.

Gospodarsko in kulturno je bila monarhija svojim evropskim sosedam enakovredna. V marsičem jih je celo presegala. Pa ne le Dunaj, ki je postal prava kulturna metropola tedanje Evrope in resen konkurent Parizu. Dunajska secesija in Straussovi valčki so bili eden od »hitov« v tedanji Evropi. Tudi mnoga druga mesta v Avstroogrski so na tak ali drugačen način presegala evropsko povprečje. Po katastrofalnem potresu leta 1895 je na primer župan dr. Ivan Hribar, liberalni politik in veliki Slovenc, napravil iz Ljubljane eno najmodernejsih mest tedanje Evrope. Zavedal se je, da bo Ljubljana nekoč prestolnica. Po načrtih mojstra, arhitekta Maksa Fabiani, so zgradili ne le naj-sodobnejše stavbe v stilu dunajske secesije, ampak so imeli izdelan tudi urbanistični načrt mesta, uredili so zelenice in parke, med njimi znameniti Tivoli. Ljubljana je dobila prvo veleblagovnico v monarhiji, Urbančevičko trgovsko hišo (denacionalizacije Centromerkur), hotel Union, prvi sodobni velemestni hotel z veliko plesno dvorano, Zmajski most preko Ljubljanice, mestno elektrarno, električno cestno železnico, urejeno mestno kanalizacijo, prej pa

sta že obstajala mestni vodovod in plinar. Mestne ulice so nosile slovenska poimenovanja in »deželnini« jezik, slovenščina, je postal kljub nasprotovanjem enakovreden uradni jezik ter tudi edini učni jezik na škofijski gimnaziji, ki so jo na pobudo škofa A.B. Jegliča zgradili leta 1905 v Šentvidu nad Ljubljano.

Slovensko podeželje pa je, nasprotno, prezivaljalo težke čase

Razdrobljena in majhna kmečka posest ni omogočala sodobnejšega kmetovanja, pogosto le bedno životarjenje. Mnoge kmetije so bile zadolžene in na milost in nemilost prepuščene svojim upnikom. Tudi kmečke hranilnice in posojilnice, ki jih je že v drugi polovici 19. stoletja kmetom v pomoč ustavljal socialno čuteči duhovnik Janez Evangelist Krek, niso mogle ustaviti razlojevanja kmečkega prebivalstva. Očetje in sinovi so odhajali za zaslužkom v tuje kraje. Najprej na Dunaj in v druga večja mesta monarhije. Tako sta odšla zdoma tudi mlada Sotoškova, Simonova strica po materi: Lojze

ze v Nemčijo, Tone pa v Avstrijo. Oba sta tam tudi ostala in umrli. Možje so odhajali daleč na sever Nemčije, v Porurje in Westfalijo, kjer so delali v rudnikih. Pozneje je prišla na vrsto Amerika, ki je potrebovala sveže delovne sile. Ameriškemu anglosaksonskemu prebivalstvu so se pridruževali ne le številni priseljenci iz Skandinavije, kjer je v zadnji četrtinji 19. stoletja, podobno kot pri nas, tehnološka revolucija pritisnila na podeželje, ampak so se v Ameriko množično priseljevali tudi iz dežel nekdanje monarhije. Clovek skorajda ne more verjeti, da je takrat zapustilo slovenski etnični prostor več kot 300.000 ljudi. Doma so puščali žene, otroke, starče ... Odhajali so z upanjem, da se bodo vrnili, izplačali dolgove in obnovili domačije. Mnogi niso nikoli uresničili svojih sanj. Oton Župančič, ki je izseljevanje prizadeto doživelj v svoji rodbini Beli krajini, je našim izseljencem in zdomecem postavil nesmrtni spomenik v svoji Dumi. Na tak svet je bil 30. novembra 1906 rojen Jožef Ašič, pozneješi p. Simon.

KRAJI IN LJUDJE SIMONOVEGA OTROŠTVA

Njegova rojstna hiša še stoji. Na obronku enega od gričev, nedaleč od cerkvic sv. Duha na Gorici pri Raztezu, kjer je tudi pokopališče. Na njem sta pokopani mati Marija Ašič, rojena Sotošek, in njena sestra Amalija, teta Malka, velika dobratnica svojega nečaka Pepija, pozneješa p. Simona. Groba res ni težko najti, saj je tik ob vhodu. Veliko težje kot pokopališče pa je najti rojstno hišo. Svet je namreč gričevnat, prepreden s potoki, grapami in ozkimi dolinicami, kjer potekajo poti, ki posamezne zaselke vasi Raztez povezujejo s svetom. Na gričkih je komajda kaj prostora za nekaj hiš in gospodarskih poslopij. Njive in travniki se skromno skrivajo po bregih in globelih. Zaselki nosijo značilna imena: Graben, Jerički dol, Postoje, Ponikve, Trebež (tu stoji rodna hiša družine Ašič). Veliki dol ... Življenje je tudi danes v teh krajih težko. Morda ne več tako zelo kot nekoč. Pa vendarle. Ljudje hodijo

na delo v Brestanicu, na Senovo, v Sevnico ali še kam dalj. Samo od kmetijstva se tukaj ne da dostojno živeti. To so izkustveno vedeli tudi predniki našega p. Simona.

Hiša na sončnem bregu

Oče Franc Ašič se je na pobudo svojega očeta Mihe izčuš za kovača. Kmetija je bila majhna, nekaj več kot 6 ha zemlje, kar je zadostalo komaj za preživetje. Simonov ded je racunal, da si bo sin s kovačtvom lahko izboljšal gmotni položaj, saj je bil kovač takrat še vedno iskan in članek poplček. V kmečkem okolju je bil neobhodno potreben, saj je praviljal kmečko orodje, predvsem pa skrbel zato, da so bili konji vedno redno podkovanji. V nekaj letih pa se je z industrijo vse spremeno. Stare obrti so začele propadati. Toda tega ni nihče predvidel. Še kot fant si je Simonov oče prislužil nekaj denarja, ko je delal v rudniku živega srebra v Idriji. Vendar tam ni dolgo zdržal: strupeni živosrebrni hlapi so načeli njegovo zdravje. Vrnil se je domov in po smrti staršev prevel kmetijo. V bližnjem zaselku Graben si je poiskal tudi ženo. Marija je bila vesela, da se je primožila iz vlažnega, skoraj nikoli osončenega »grabna« v sicer skromno, a na sončni breg postavljeno hišo. Rešila se je tudi nevzdržnih razmer v domači družini. V njej so kraljevali alkohol, duševna prizadetost, revščina. Pri hiši je bilo sedem otrok: dva iz prvega in pet iz drugega zakona. Od otrok iz drugega zakona se je poročila le Minka (Simonova mati Marija), ostali so se raztepli po svetu. Zanimivo, da so vsi prišli do poklica in se z njim tudi pošteno preživili. Dva od njih, stric Jakob in teta Malka, nista odšla v tujino. Vse življenje sta bila prisrčno navezana na svojo sestro in oba otroka ter sta jih po svojih močeh tudi gmotno podpirala. V mladi družini so se namreč rodili trije otroci. Najstarejši je bil leta 1906 rojen Jožef, ki so ga klicali Pepi. Čez dve leti je dobil bratca Maksa, ki pa je žal po šestih mesecih umrl. Leta 1910 se je rodila še sestrica Marija.

M.A.Ficko

ZGODBE O KRUHU

ZAJTRK, KI NASITI PET ŽELODČKOV

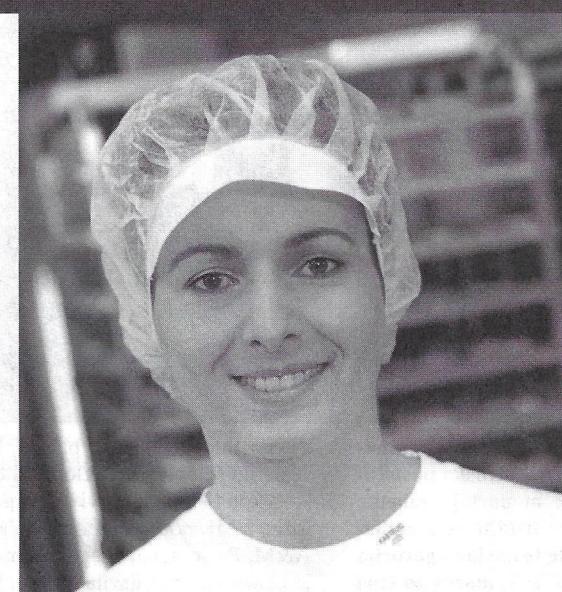
JOŽICA KASTELIC OBOŽUJE SVOJ POKLIC. V PEKARNI GROSUPLJE JE ZAPOSLENA NA PROGRAMU FINEGA PECIVA, KAR JE NARAVNOST IDEALNO ZA IZŠOLANO SLAŠČIČARKO, KI JE POLEG TEGA TUDI SAMA ZELO SLADKOSNEDA. KER PA JE TUDI LJUBITELJICA DOBREGA BELEGA KRUHA, JE ZANJO IN NJENO MLADO DRUŽINICO LJUBLJANSKI KRUH Z MARMELADO NARAVNOST IDEALNA JUTRANJIJA MALICA.



»Tudi kruh lahko polepša dan, Ljubljanski kruh z marmelado pa meni in moji družini prezene še tako zaspano jutro.«

Jožica dela v grosupelski pekarni že deset let. Vesela je, da so ji v tem času omogočili, da se je na srednji agroživilski šoli izšolala za poklic slaščičarke. »Včasih je kar naporno usklajevati delo in šolanje, vendar so bili v pekarni zelo razumevajoči in če bi se ponovno odločala, bi se zagotovo znova enako odločila,« pove Jožica in nadaljuje: »Peko sem imela rada že prej, med šolanjem pa sem popolnoma vzljubila svoj poklic. Spominjam se, da sem po službi in opravljenih učnih obveznostih komaj čakala, da tudi doma preizkusim vse, kar sem se novega naučila. Nikoli ne bom pozabila dneva, ko mi je res odlično uspela moja prva, drobna mojstrovina. Čeprav sem napekla le preproste piškote, je bil občutek nepozaben,« z zadovoljstvom pove Jožica. Domača peka ji je zato še danes v veselje, še posebno zato, ker s svojimi dobrotami razveseluje svojo mlado družinico.

Kako tudi ne, saj tudi njeni trije otroci, tako kot ona sama, naravnost obožujejo sladke jedi. Droben zadovoljstvo, ki jim polepša jutro in naredi dan prijaznejši pa je Ljubljanski kruh, namazan z marmelado. »Ob posebnih priložnostih pa pride na vrsto tudi francoski rogljič, polnjen z marmelado,« pove.



»Delo v Pekarni Grosuplje mi je bilo od prvega dneva všeč. Še posebno pa sem zadovoljna, da sem se lahko izšolala za poklicslaščičarko in da danes delam na programu finega peciva, saj je to moja strast.«

Zaradi svoje sladkosnednosti je delo na programu finega peciva, naravnost idealno zanjo. »Včasih se res težko uprem dobrotam, ki jih pripravljam,« se še pošali.

Pravijo, da dober kruh povezuje ljudi ter prinaša radost in veselje. Ljubljanskega kruha in dobro izpod spretnih Jožičnih rok pa v družini Kastelic ni nikoli dovolj. Zato ni nič čudnega, če je pri njih vsak dan praznik.

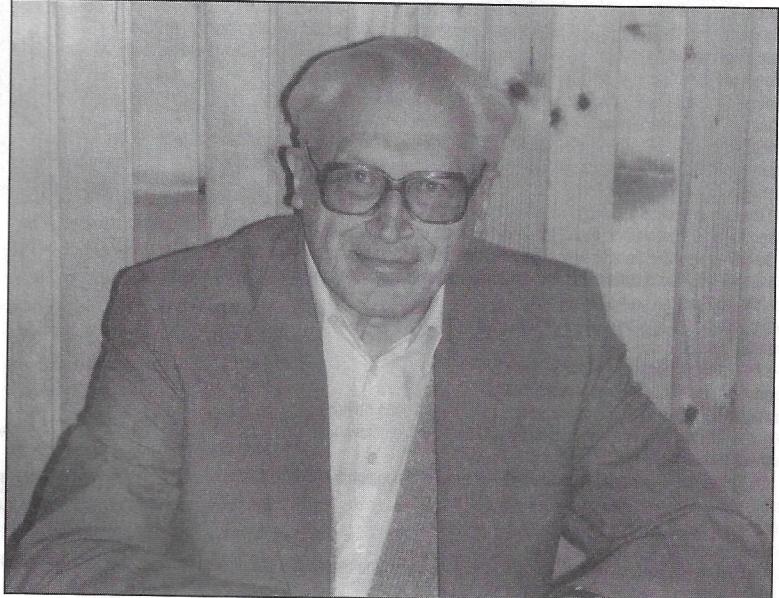
**Pekarna
Grosuplje**

DOMOZNANSKA GALERIJA

JOŽE SEVER

(20. 6. 1928–23. 2. 2005)

SLAVIST Z BOJANJEGA VRHA



Portret Jožeta Severja z značilnim topnim nasmeškom

Profesorja Severja ni poznalo večno naših občanov, dobro pa se ga spomnijo in ga še vedno cenijo njegovi sovaščani z Bojanjega Vrha, kjer je veliko lepih dni preživel s svojo prikupno soprogo Lojzko. Na griču pred Bojanskim borštom, odkoder je najlepši pogled na Muljavo, je postavil dve klopci. O tem pričuje barvna fotografija, lepa od vsake serisce razglednice. Izjemno pogled na muljavsko dolino s polji in griči naokoli ter z bolj oddaljenimi hribi nad krško dolino so s tega kraja uživali mnogi njegovi slovenski in tuji obiskovalci, ki jih je tako rad sprejemal in pogostil. Med njimi so bili slavisti, njegovi sodelavci s Filozofske fakultete v Ljubljani, nekdanji učenci in sodelavci ter

drugi prijatelji in znanci. Z njimi je rad poromal v okoliške kraje. Ti ljubiteljem ter poznavcem narave in kulturne zgodovine zmeraj znova šepetajo svoje zgodbe, ki jih je Jože Sever znal tudi strokovno poglobiti.

Nagrobnik pričuje o starem dolenjskem rodu

Severev rod na Bojanjem Vrhu ima globoke in dolge korenine. O njegovem drevesu bomo morda več izvedeli, ko bo zanj zbral gradivo Vinko Sever, sin Jožetovega bratranca z Muljave. Vsekakor so Severjevi dolgo bivali na Bojanjem Vrhu, kjer so živeli v več hišah. Jože Sever je rad omenil, da njegovo vas omenja



Jože Sever in Milan Markelj, glavni urednik dolenjske revije Rast, s soprogama pred nagrobnikom Jožetovega pradeda na muljavskem pokopališču. Vklešani napis v bohoričici lahko še zmeraj preberemo:

TUKEJ

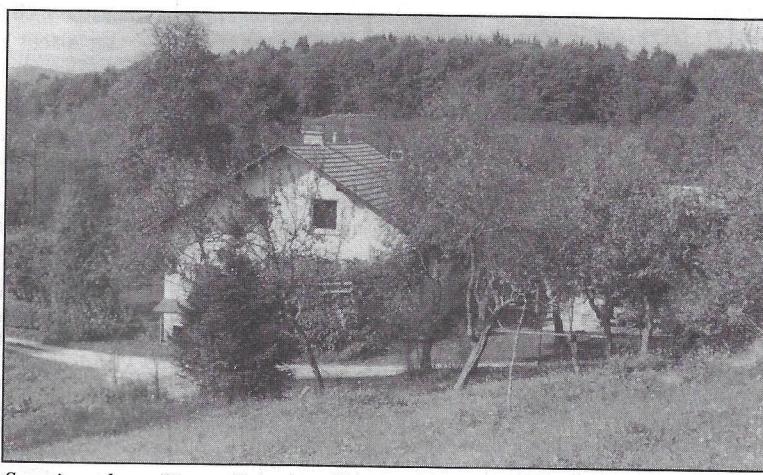
POZHIVA JANES SEVER
IS BOJANGA VERHA U
STAROST 62 LEJT U
MARU 13 DAN GRUDNA

1851

OBJOKAN OD SOJE SHENE
URSHE SEVER IN 4 SINOU
U SPAMIN PUSTU NAREDIT
HVALESHN SIN JOSHEF
BUH VAM DAI U MIR SPAT
DE VAS JESUS ISBUDI

tudi Jurčič v svoji povesti Domen. Njegov oče Jože je bil železničar, ki se je nastanil v Ljubljani. Najdlje so živelii na Trubarjevi ulici. Mama Marija je bila prav tako domačinka, ponosna Trpinova iz Ivančne Gorice. Njuni trije otroci so se rodili v Ljubljani. Najstarejši je bil naš profesor, naslednja, brat Janez in sestra Marija, še živita.

Po maturi na ljubljanski klasični gimnaziji je na filozofski fakulteti študiral slovenski, ruski in angleški jezik ter leta 1955 diplomiral. Do leta 1959 je poučeval slovenščino na osnovni šoli in gimnaziji v Kočevju, nato dve leti slovenščino, srbohrvaščino in angleščino na učiteljišču v Novem mestu. V prvih dveh novomeških letih je bil moj profesor in



Severjeva domačja na Bojanjem Vrhu

tudi razrednik. Od 1961 do 1981 je poučeval ruščino in slovenščino na novomeški gimnaziji. Seliti se mu ni bilo treba, saj sta bili obe šoli v isti častitljivi stavbi. Rad se ga spominjam, čeprav se mi je v mojih pubertetniških letih zdel dobrohoten, a skoraj preveč resnoben in umirjen za svojih dobrih trideset let.

Diplomska naloga o Mihi Kastelu

Jože Sever je bil zelo vesten in prooren študent. Ko se je leta 1954 odločil za diplomsko nalogo pri znamenitem profesorju Antonu Slodnjaku, si je za temo izbral rojaka, skoraj soseda iz Gorenje vasi, Miha Kastela. V uvodu je svojo odločitev utemeljil s tem, da naš pesnik, urednik Kranjske Čbelice in bibliotekar, do tedaj še ni dočakal takoj temeljite obravnave, kot si jo je zaradi svoje vloge pri konstituiranju moderne slovenske poezije zaslužil. Z njemu lastno natančnostjo in strokovno odgovornostjo se je Sever predvsem poglobil v še neraziskano arhivsko gradivo, korespondenco sodobnikov in druge primarne vire ter oblikoval pomembeni literarno-zgodovinski prispevek k poznovanju Prešernovega in Čopovega časa. Po posebej temeljito je raziskal Kastelčev rod ter njegovo življenjsko in poklicno pot. Razprava, ki obsega 46 gosto tipkanih strani, kar v današnjem publicističnem jeziku pomeni približno 150.000 računalniških znakov, sicer ni doživela knjižnega ali revijalnega natisa, je pa Sever prejel zanj študentsko Prešernovo nagrado, kar pričuje o njeni vrednosti in strokovni zrelosti njenega avtorja. Ker je bila po tedanji praksi predložena v rokopisu, jo je skrbni avtor pred koncem svojega življenja prenesel v računalniški zapis ter poskrbel za odtis in vezavo, tako da je danes na voljo na Filozofski fakulteti in Narodni in univerzitetni knjižnici. Svoj dar je pospremil s prisršnim pismom, ki dokumentira nastanek naloge in omenja najina srečevanja.

Priznan srednješolski profesor in univerzitetni lektor

Od leta 1971 je bil prof. Sever ob rednem šolskem delu na novomeški gimnaziji tudi pedagoški svetovalec za ruski jezik na Zavodu za šolstvo in je več let vodil aktiv rusistov. Poglabljal je svoje znanje na tečajih v Rusiji in se udeleževal mednarodnih kongresov učiteljev ruskega jezika. Predvsem za srednješolce je v soavtorstvu z domačimi in tujimi strokovnjaki leta 1977 prvič izšel njegov Rusko-slovenski učni slo-

pri diplomskih in specialističnih nalogah, svetovalec pri magisterijih, posebej veliko pa je prispeval k oblikovanju študijskih programov (nekajkrat objavljenih). Ko je ruščina postala maturitetni predmet, je postal predsednik predmetne komisije za ta jezik in jo vodil več let, tudi še po upokojitvi. Zanje je sestavljal kataloge znanj in maturitetne pole.

Tudi prevajal je. Zlasti temeljita in obsežna je njegova prevodna knjiga Iskre Čurkine (Kurkina) Rusko-slovenski kulturni stiki: od konca 18. stoletja do leta 1914 (Slovenska matica, 1995). Sever je bil dragocen svetovalec in recenzent mnogim strokovnim delom, npr. Toporiščevim učbenikom Slovenski knjižni jezik I-IV (1965-73), Jakopinovi Slovniči ruskega knjižnega jezika (1968) in jekovnim vadnicam za ruščino Vlaste Tominšek (1977-79). Za svoje vzorno delo je leta 1995 dobil veliko priznanje Filozofske fakultete v Ljubljani in postal tudi častni član Slavističnega društva Slovenije.

Slovropisec in slovnica

Zdaj vemo, zakaj smo Jožeta Severja bolj redko srečevali v našem okolju. Ker je veliko časa tudi po upokojitvi preživel pri delu na svojih obeh domovih: v Novem mestu in na Bojanjem Vrhu. V zadnjih letih je pripravil in dokončal še eno svoje veliko in pomembno strokovno delo: Ruska slovница po naše.

Strokovna knjiga, ki je Slovencem hudo manjkala, bo izšla še letos pri Cankarjevi založbi. Zasnovanata je tako, da bo nematerinski govorec in bralec ruskega jezika in književnosti ob praktičnih predstavitevah vseh jezikovnih ravnin dobil tudi poglobljeno razlag, ki ga bo napotila k temeljitejšim znanstvenim obdelavam posameznosti. Glede na dodelanost in uporabnost predhodnih Severjevih del z gotovostjo pričakujemo, da bo tudi to doživel splošno priznanje in več izdaj.

RUSKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-RUSKI MODERNI SLOVAR

РУССКО-СЛОВЕНСКИЙ И СЛОВЕНСКО-РУССКИЙ СОВРЕМЕННЫЙ СЛОВАРЬ

Prva, nespremenjena izdaja
Četrtni natis

Naslovica Severjevega modernega ruskega slovarja

Zadnjih petnajst delovnih let je Jože Sever opravil kot lektor za ruski jezik na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer se je leta 1995 tudi upokojil. Tu je prevzel zahteven in do nedavnega nepopularen pouk moderne ruščine. Vodil je lektorat ruskega jezika, imel predavanja iz ruskega glagola, didaktike ruskega jezika in še dodaten predmet – stilistiko in prevajanje. Skrbno je delal in pri lektoratu vzdrževal visok strokovni nivo. Večkrat je bil somentor

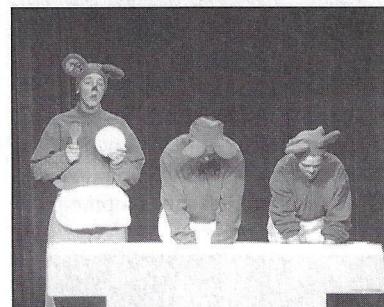


Ob sedemdesetletnici (1998): (z leve) prof. dr. A. Skaza, prof. Janez Zor, dve ruski lektori, soproga Lojzka, prof. Jože Sever, akad. prof. dr. Franc Jakopin, prof. dr. Aleksandra Derganc.

Mihael Glavan

ZA NAMI ŽE DVE OBMOČNI REVJI

V organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti sta se v prejšnjem mesecu zvrstili kar dve območni revji. 21. in 22. marca 2006 je v Kulturnem domu v Grosupljem potekalo območno srečanje otroških gledaliških in lutkovnih skupin, 28. marca pa območna revija predšolskih, otroških in mladinskih pevskih zborov na dveh lokacijah: v avli OŠ Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični in v avli OŠ Brinje v Grosupljem.



KD Stična, Drzne in lepi, režiser: Gašper Genorio, predstava Svetlane Makarovič: Pekarna Mišmaš

Na gledališki reviji je nastopilo 11 skupin iz vseh treh občin. Le-te je strokovno spremljala gledališka igralka Simona Zorc Ramovš. Našo občino so zastopali mladinci Drzne in lepi iz Kulturnega društva Stična, gledališka in lutkovna skupina OŠ Stična (PŠ Krka in PŠ Stična) ter Gledališki klub in Glasbeno-gledališka delavnica OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični.

Na lutkovnem področju imamo letos

posebno veselje, saj bo v organizaciji naše izpostave potekalo medobmočno srečanje otroških lutkovnih skupin, in sicer že 13. aprila. Nanj je uvrščenih 8 izbranih skupin iz osrednje Slovenije, med našimi lutkovna skupina OŠ Kopanj.

Mladi pevci pa so bili letos, izjema zaradi izredno velikega števila prijav – več kot 600 (npr. 4 zbori pod vodstvom zborovodkinje Marte Steklasa z OŠ Ferda Vesela, 6 zborov z OŠ Stična, 4 zbori z JVIZ OŠ Dobrepole, 2 zbori z OŠ Brinje Grosuplje in seveda 2 zbori, ki sta bila na spodnji – VVZ Kekec Grosuplje – in zgornji – SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica starostni meji) – razvrščeni na dve lokaciji.



Otroški pevski zbor OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični z zborovodkinjo Marto Steklaso

Zbori iz občine Ivančna Gorica so se predstavili na tradicionalnem mestu za zborovsko petje z utrjenim organizacijo na OŠ Ferda Vesela, zboro iz občin Dobrepole in Grosuplje je ravno tako prijazno gostila OŠ Brinje Grosuplje. Obema gostiteljicama se iskreno zahvaljujemo za pomoč pri izvedbi revije!

Strokovna spremljava se je letos zradi hkratnega dogajanja razdelila na dva dela. Zbore sta poslušali, ocenili in spodbujali Tatjana Mihelčič Gregorčič in Majda Hauptman. Ta dva dogodka, ki sta nekako začela letošnji čas srečanj in revij, nam kaže zavidljivo število mladih ustvarjalcev ter kvalitetno in požrtvovano mentorsko delo.

Simona Zorko

POMLAD JE TU

Pomlad življenje novo je dahnila, z zelenjem bo naravo okrasila.
Že pojelo ptiči z gozdnih vej, cvetje se odpira izpod živih mej.

Na vrtu breskev roza bo cvetela,
jablana z belim se odela.
V soncu rosa se blesti,
zadnji sneg s hribov se topi.

Po polju kmet s strojem ropota,
jata ptic nad njim zafrfota,
z dlanmi posegel po dišeči cvet –
vesel v srcu, da objel bi svet!
Če želiš si delček tega lepega,
vlak naj te iz mesta pripelja.
Peš podaj se na turistično kmetijo
in spet te bo vse razveselilo:
dobra šunka, črni kruh
in na soncu plapolanje
belih, čistih rjuh.

Dragica Zakrajšek

NOVO v Ivančni Gorici



Sokolska 5, center Žolnir, Ivančna Gorica
Gsm: 041/399 458, Tel: 01/787 80 38
www.jadrani-kovidom.net

BELA TEHNIKA, AKUSTIKA, Mali GOSPODINJSKI APARATI:



Gorenje - Nardi - Bosch
Elektrolux - Zanussi - Candy
Matrix - Indesit Ariston...

Ugodne cene

Možen kredit od 3 mesecev do 5 let.



Transport
Vleka
Elektrika
Vulkanizerstvo

PRODAJA IN POOBLAŠČENI
SERVIS AKUMULATORJEV
VESNA in DYNAMIC FULMEN



01/ 7878 603, 041/ 613 551

Avto - tek Kavsek Branko s.p., Mrzlo polje 3A, 1295 Ivančna Gorica
e-mail: kavsek.branko@siol.net, internet: www.avtotek.com



profin trade d.o.o.

Cesta na Brdo 49, Ljubljana - tel.: 01 423 87 50, faks: 01 423 87 55, gsm: 041 75 81 34

e-mail: profin2@siol.net - www.profintrade.si

PESTER IZBOR OPLEMENITENIH
IVERNIH PLOŠČ
EURODEKOR EGGER

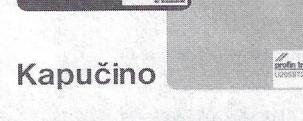
- BEL - 896 SIT/m² (3,74 EUR)
- SIV - 1050 SIT/m² (4,38 EUR)
- BUKEV - 1069 SIT/m² (4,46 EUR)



Promocijske cene novih dekorjev
KOLEKCIJA EGGER



Bordo
rdeča



Kapučino



Jesen
naravni

NOVO V PONUDBI - KUHINJSKI PULTI

Navedene cene so brez DDV. Količine so omejene in veljajo do razprodaje zalog.
Cene v EUR so informativne - 1 EUR = 239,640 SIT.



2. aprila smo praznovali Mednarodni dan knjig za otroke. Konec aprila bo teden slovenske knjige in zato veliko prireditve. Vsem vam želimo obilo kulturnih užitkov in dobrih knjižnih nakupov.

SREDNJEŠOLSKI ŠPORT

KONČNO DOČAKALI TUDI ŠAMPIONE



Na srednji šoli Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice smo bili v sredo, 15. marca, priča zgodovinskemu dogodku, saj je ekipa rokometarjev z odlično igro šoli priigrala 1. naslov državnih prvakov v katerikoli športni panogi doslej.



Ob tej priložnosti je prav, da se spomnimo nekaterih večjih uspehov, ki so jih športne ekipe šole do zdaj dosegle v samostojni Sloveniji. Zgodovina športnih dogodkov, uspehov, neuspehov, veselja in razočaranj na naši šoli je seveda dolga, kot je dolga zgodovina naše šole, torej skoraj 60 let, a o tem ob kakšni drugi priložnosti. Šolskih športnih tekmovanj v takšnem obsegu in obliki kot zdaj se naši dijaki in dijakinja že redno udeležujejo približno zadnjih 15 let in na njih dosegajo lepe rezultate na najvišji ravni. Tako je ekipa igralk in igralcev badmintona v šolskih letih 1997/1998 ter 2001/2002 dosegla 2. mesto v državi. Ekipa nogometarjev je v šolskem letu 1992/93 dosegla 4. mesto v državi (v tej ekipi je igral tudi Jože Gačnik, ki je še vedno najboljši strelcev slovenske reprezentance v malem nogometu), 5.-6. mesto v državi so v letih 2002/2003 ter 2004/2005 dosegli rokometarji. Enako mesto je v šolskem letu 1995/96 dosegla tudi ekipa odbojkaric in v šolskem letu 2004/2005 ekipa nogometarjev, če naštejemo le najboljše rezultate.

Seveda smo upali, da bo letosnjica ekipa rokometarjev storila še korak naprej in za šolo v domači dvorani dosegla zgodovinski prvi naslov državnega prvaka za katerokoli od športnih ekip – in to se je uresničilo na najlepši možni način, s prepričljivo zmago v polfinalu nad papirnatimi favoriti 1. gimnazije Celje, v finalu pa z zmagovitim golom v zadnjih sekundah tekme proti ekipi Športne gimnazije Ljubljana Šiška.

Glavne zasluge za izjemen uspeh te ekipe gredo v prvi vrsti igralcem: Simonu Stoparju (kapetan ekipe, proglašen je bil za najboljšega igralca finalnega turnirja), Klemenu Ferlinu (proglašen je bil za najboljšega vratarja turnirja), odličnemu organizatorju

činu stojojo ob strani.

Na tem mestu je gotovo treba pojaviti tudi organizacijski odbor tekmovanja, ki je pod vodstvom ravnatelja šole Milana Jevnikarja in vodje tekmovanja Petre Marcina odlično opravil zahtevno delo.

Uvodni in spremljevalni program (povezovala ga je dijakinja Katja Lekan) z dobrimi nastopi govornikov, z zelo pestrimi glasbeno-instrumentalnimi in plesnimi točkami je bil resnično lepa poživitev tekmovanja, svoje so dodali še temperamentni navijači in končna podoba z domaćim zmagoslavjem je bila zares sijajna in nepozabna. Piko na i je dodal še uradni sprejem in obdaritev ekipe v centru Ivančne Gorice pri poslovni stavbi Bomax-Casucci, kjer je ekipo sprejel lastnik omenjene firme Marko Ilovar. Le upamo lahko, da se bo kaj takšnega še ponovilo.

Prireditev so omogočili še Ministrstvo za šolstvo in šport, Zavod za šport Slovenije, Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica, Občina Ivančna Gorica, Šola tenisa Ivančna Gorica, Slaščičarstvo Kovačič Vir pri Stični, Mercator, Pems in Fructal.

Rezultati finala državnega prvenstva v rokometu za dijake za leto 2005/06:

Polfinal:
SŠ Josipa Jurčiča Iv. Gorica :
I. gimnazija Celje 19 : 12
STŠ Koper :
Gimnazija Ljubljana Šiška 14 : 15

Tekma za 3. mesto:
I. gimnazija Celje :
STŠ Koper 18 : 14

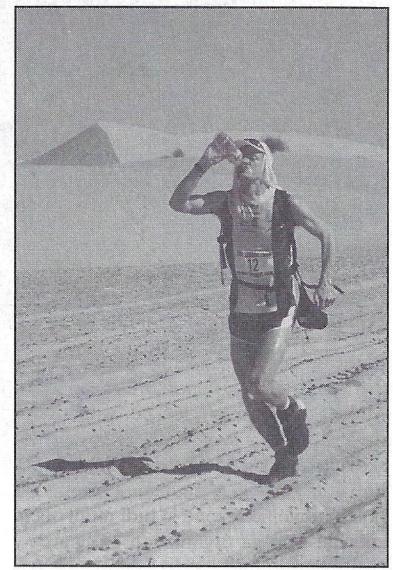
Tekma za 1. mesto:
SŠ Josipa Jurčiča Iv. Gorica :
Gimn. Ljubljana Šiška 16 : 15

Simon Bregar



TONI VENCELJ ZMAGAL NA ULTRAMARATONU RAID SAHARA V AFRIKI

Toni Vencelj nam s svojimi podvigi nedanju miru, saj nas nenehno preseneča z vrhunskimi dosežki. Tokrat se je v začetku februarja udeležil ekstremnega maratona Raid Sahara v Marvetaniji. V šestih dnevih in petih etapah so morali tekaci preteči 210 kilometrov po puščavski pokrajini. Tekmovalo je 25 tekaci iz več držav in celin. Toni je dobil prav vseh pet etap in na koncu prepriljivo zmagal. Za bralce bo zanimiva informacija, da je bila najkraša etapa dolga 36 km, najdaljša pa 53. Napor pri takem teku so še večji zaradi velikega nihanja temperatur (zjutraj je zelo hladno, čez dan zelo vroče), zaradi peska, ki onemogoča normalen odriv pri teku in povzroča težave pri dihanju, če piha veter in ga je veliko v zraku. Sicer pa lahko več informacij o njegovem teku dobite na njegovi spletni strani tonivencelj.com, kjer opisuje dogajanje v posameznih etapah in piše o celotnem ultramaratonu.



Simon Bregar

SVIŠ NA PRAGU 1. LIGE

SVIŠ Ivančna Gorica, najbolj fair play ekipa lige, od zadnjega poročanja v Klasju ne pozna drugega kot zmage. Nanizal je 4 zaporedne in se tako zavitiel na drugo mesto lestvice 1. B DRL, ki vodi v prvo ligo, z enakim številom točk kot vodilna Velika Nedelja, a s slabšo razliko v golih v medsebojnih srečanjih. Posebej zanimiva je bila tekma z Dobovo, ki je neposredni tekme Ivančanov za preboj v višji rang. Domači rokometarji so pokazali, da so boljši nasprotnik, in zato so zasluženo slavili na tej tekmi ter tako zamenjali položaj na lestvici z Dobovci.

Trener Zarabec, ki na klopi SVIŠ-a še ni doživel poraza, je vzpostavil homogen odnos med igralci, poskrbel pa je tudi za gledalce, saj čedalje več priložnosti dobivajo mladi domačini (Svetin, Mamilovič, Polak, Tadina, Ceglar ...). Pohvaliti gre vratarja Grma, pa tudi Burdiana ter Kogelnika, ki predstavljajo gonilno silo ivanške ekipe. Do konca prvenstva so še trije krog, in kot kaže zdaj, bo Ivančna Gorica po enoletnem premoru spet dobila prvoligaša.

Rezultati članske ekipe: MITOL SEŽANA : SVIŠ 28 : 38, SVIŠ : DOBOVA 31 : 27, SEVNICA : SVIŠ 20 : 28, SVIŠ : CERKLJE 39 : 27.

Zenska ekipa INNA DOLGUN SVIŠ je osvojila drugo mesto v 1. ženski rokometni ligi in se s tem uvrstila v četrfinale, kjer se bodo dekleta pomerila z ekipo Žalca.

Rezultati mlajših selekcij:

Mladinci: SVIŠ : MITOL SEŽANA 41 : 36, M. SEŽANA : SVIŠ 38 : 36, SVIŠ : GOLD CLUB 35 : 32, GOLD CLUB : SVIŠ 34 : 30, SVIŠ : ALPLES 46 : 22.

Starejši dečki B: SVIŠ : PREVENT 29 : 30, SVIŠ : RADEČE 36 : 22, SVIŠ : RADGONA 35 : 21, GORENJE : SVIŠ 29 : 21.

Starejši dečki A: GOLD CLUB : SVIŠ 22 : 35, SVIŠ : SEVNICA 26 : 28.

Mlači dečki B: ILIRSKA BISTRICA : SVIŠ 9 : 14 in 15 : 20, SVIŠ : DOBOVA 10 : 0 in 26 : 14.

Mlači dečki A: SVIŠ : SMARTNO 23 : 14, VELIKA NEDELJA : SVIŠ 13 : 11.

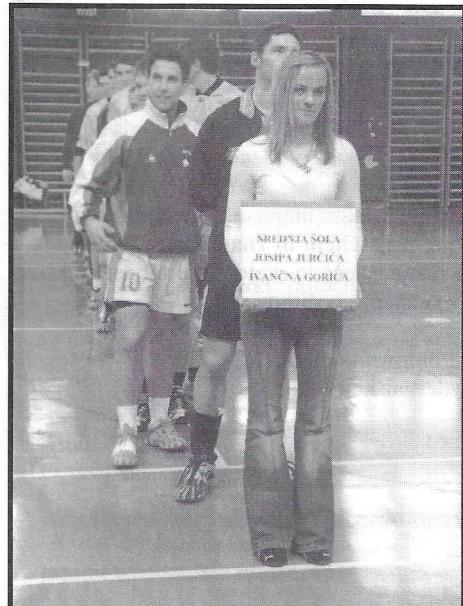
Jože Petek

VABILO NA KOŠARKARSKI TURNIR

Zelo uspešno in dobro obiskano rekreativno v košarki, ki jo organizira OO SDS Ivančna Gorica, bomo zaključili s košarkarskim turnirjem. Ta bo potekal v torek, 9. maja, v športni dvorani nove OŠ Stična z začetkom ob 19. uri. Vsi ljubitelji košarke ste lepo vabljeni, zmagovalce turnirja pa čakajo lepe nagrade!



KLASJEV KRATKOČASNICK



AVTOR MARKO BOKALIČ	KDOR VERUJE V ALAHU	TOČKA, SE KAJ ZACNE	ONIKS Z RODECINI PROGAMI	KRAJ JUŽNO OD OPATIJE	IGRALEC VOIGHT, GĘ ANGELINE JOLIE	3. OSEBA MINOZINE	VODENEMO JO V ŠIVANKO	KULTNA GRŠKA BOGINJA, ZEVSOVA HČI	TEKMEC
ŠIRITEV KRŠČANSTVA V TLIJIH DEŽELAH									
UVELJAVITI PREDPIS Z ZAKONOM									
SPRALJENJE ČESA ZA KASNEJO UPORABO									
MESTO PRI TEL AVIVU, MEDNAR. LETALIŠCE					IGRALEC IZ NANIZANKE ODPADNIK (LORENZO)	NATRIJ			
ČASČENO BITJE ALI PODOBIA, MALIK						TV NOVINARKA PETROVIČ			
SLOV. PESNIK (IVAN)					TALIJ SKRIVNOST				
REDOVNIČICA							ELEKTRIČNA NAPRAVA Z ELEKTRODAMA, MED KATERIMA PRESKOČI ISKRA		
ANGLEŠKI PEVEC, KI JE LETA 2000 NASTOPIL V LJUBLJANI	LEBLANCOV GENTLE-MANSKI ZLOČINEC LUPIN	FALOT Z DOLGIMI PRSTI	DEKLICA SLOVO OD ZIVLJENJA	MESTO V NEMČIJU				KDOR SE NEPOKLICNO UKVARJA S ĆIM	
DRUGI NAJVEČJI PLANET OSNOVČJA				MADŽAR. JANEZ					
MESTNO TIROVO VOZILO				AVTOMOB. OZNAKA REKE	DIŠEČA SNOV, KI KAR IZGINE OSUPLOST BREZ BESED	ZADNJICA			
NJEN SEVERNI DEL JE SLOVENSKI			PRIJETEN VONJ UKAZOVAL VZKLJIK, AJDI		ČRNE NADEV V GIBANICI	NAJET AVTO Z VOZNIKOM			
NIKALNICA		TEKSTILNI IZDELEK OSVOBODILNA FRONTA		JUŽNOAM. DRŽAVA SPANSKI VITESKI JUNAK	GOVEJI MLADIČ				
DODATEK ZA VEČJO RODOVITNOST TAL					RIMSKA 6				
ROTACIJA NOGOMETNE ZOGE, ZARADI CESAR TA LETI V KRIVULJI		DRŽAVA V SV. DELU INDIE		ČEBELJI PROIZVOD	SOSEDI ČRKE J HRV. KRAJ OB JEZERU POD DINARO	POLJEDEL PLEMEN JZ. OD TANGANJ. JEZERA	ODSKOČNI ELEMENT SKOKA	ARGENTINSKI PASTIR	
				SLOVENSKA VOJSKA	KOL SREDI VISOKE KOPIČICE BOLECINE, TRPLJEVJE				
				NAŠA PLAVALKA (SARA)	MOSTIČEK ČEZ VODO STAROSLOVANSKO PIVO				
				MUNICIJA					



- Človek mora biti praktičen. Takole hitre je posušim nogavice, hkrati pa perjad obvarujem pred ptičjo gripo.

SMEŠNICA

Tine sreča znanca Poldeta in ga ogovori: »Hej, Polde, včeraj se mi je sanjalo, da si mi vrnil dolg!«

»Pa verjameš v sanje?« vpraša Polde.

»Seveda, stoodstotno.«

»No, potem mi pa napiši potrdilo, da sem ti denar res vrnil,« se je znašel Polde.

UGANKE ŠALJIVKE

1. Katera gorica je brez vinogradov?

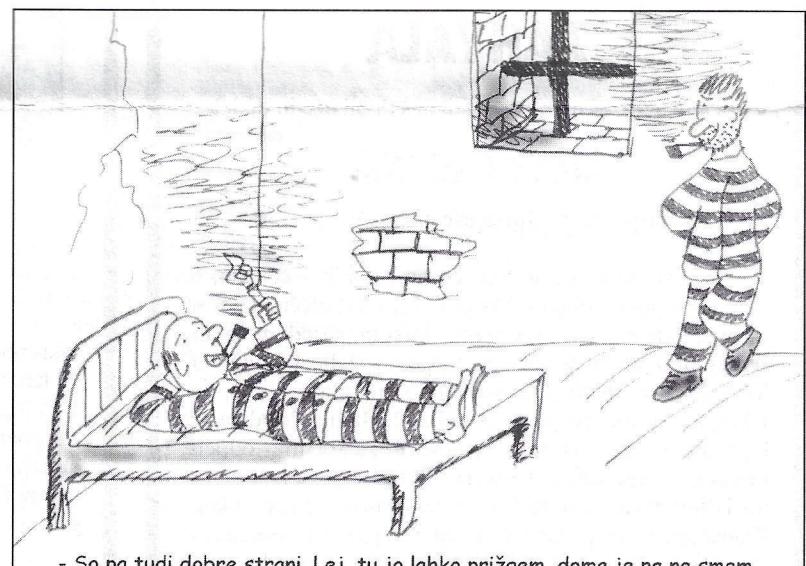
2. Koliko jajc je Martin Krpan pojedel na teče?

3. Pet sinov iz ene hiše, pa se vsak drugače piše.

4. Katera ženska ni imela matere?

5. Kateri fotograf naredi najbolj verno podobo?

ODGOVORI 1. Ivančna, 2. samo enega, 3. prsti na roki, 4. Eva, 5. ogledalo



- So pa tudi dobre strani. Lej, tu jo lahko prižgem, doma je pa ne smem.

ČEMU SO SE SMEJALI PRED 100 LETI



Slabo razumel.

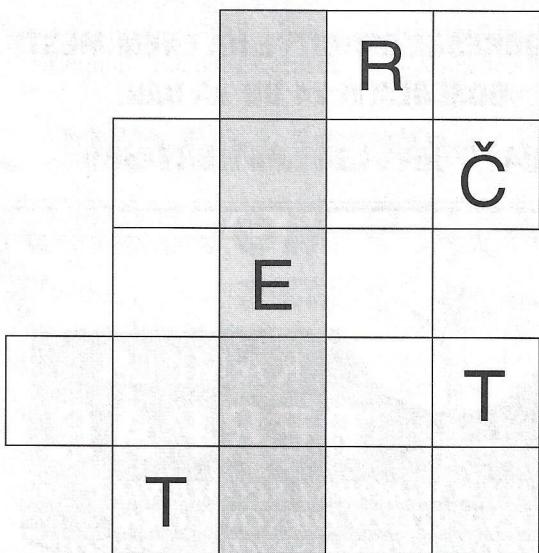
Zdravnik: „Moj nasvet ste izpolnili, kaj ne, pili ste eno uro pred zajtrkom kropu?“

Bolnik: „Da, da, a nisem mogel dalje piti, kot deset minut.“

LAHKA KRIŽANKA

(S SPOMLADANSKIM POPUSTOM)

Ko jo boste rešili, boste v poudarjenem navpičnem stolpcu lahko prebrali, na kaj se v aprilu ne smemo preveč zanašati.



VODORAVNO:

1. zemlja okoli hiše, 2. ratar, 3. zelnata rastlina, 4. um
5. goveji mladič. Rešitev iz prejšnje številke: LARFE.



Naj tvoje se telo odpočije,
v črni zemlji mirno spi,
zdaj minila je bolečina,
v naših sрcih je praznina.

ZAHVALA

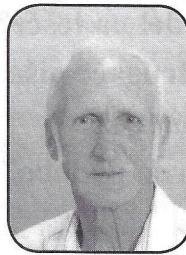
V 68. letu starosti nas je zapustil naš dragi brat, svak in stric

FRANCE PEČJAK

z Brezovega Dola 6

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki ste nam pomagali, izrekli sožalje, podarili cvetje, sveče, darovali za maše, dober namen in za cerkev ter ga pospremili na njegovo zadnjo pot. Zahvaljujemo se gasilskemu društvu Ambrus za lepo organizacijo pogreba in poslovilni govor. Hvala tudi vsem članom ostalih gasilskih društev in ambruškemu moškemu pevskemu zboru za zapete poslovilne pesmi. Hvala gospodu župniku Urošu Švarcu za prelep pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste nam pomagali in nam stali ob strani v najtežjih trenutkih, še posebej Perparjevim.

Žalujoči vsi njegovi



Roža bo zacvetela,
tebe ne bo,
trta ozelenela,
tebe ne bo,
sonce posijalo,
nebo pomodrelo,
veter zaigral,
tebe ne bo.

ZAHVALA

V 70. letu starosti nas je zapustil naš dragi oče in dedek

JANEZ GROZNIK

Pežlarjev Ivan z Jurčičeve c. 14 v Višnji Gori

Na njegovo zadnjo pot smo ga pospremili v četrtek, 6. aprila, na pokopališču v Višnji Gori. Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečene besede, sožalje, lajšanje bolečine, darovano cvetje in sveče ter svete maše. Iskrena zahvala gospodu župniku Boštjanu Modicu za lepo pogrebno slovesnost in pevcem za sočutno odpete pesmi ob njegovem slovesu. Hvala trobentaču za odigrano Tišino in gasilcem za častno stražo in opravljen pokop. Zahvaljujemo se g. Pavlu Grozniku za ganljive besede slovesa ter g. Alojzu Miklavčiču za opravljeno pogrebno storitev.

Žalujoči vsi njegovi



KOREKT PLUS –
jezikovna šola in storitve, d.o.o.

Zgornja Draga 4a, 1294 Višnja Gora
nudi:

- začetne in nadaljevalne tečaje angleščine za osnovnošolce od 2. do 9. razreda OŠ,
- pripravljalni tečaj iz angl./nem. Za 9./9 razred za vstop v srednjo šolo,
- začetne in nadaljevalne tečaje angleščine in nemščine za srednješolce od 1.-4. letnika SŠ v manjših intenzivnih skupinah od 2-6 učencev (pomoč pri težavah glede razumevanja šolske snovi ter dodatno izobraževanje),
- pripravljalni tečaj za maturo iz angl. jezika za dijake 4. letnika,
- individualno poučevanje angleščine in nemščine za učence in dijake s težavami v šoli ter pripravljanje študentov na izpite iz angleščine,
- prevajanje iz angl. in nem. in obratno ter lektoriranje različnih angleških, nemških in slovenskih besedil.

Informacije in naročila na tel. 01/78 77 244 ali GSM 041 623 634
(prof. Lilianna Štepić).



Zapustil dom in svoje drage si,
na tvojem grobu roža le cveti,
ki grenka roka jo rosi.
Kako je prazen dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ni več tvojega smehljaja,
le trud in delo tvojih rok ostaja.

ZAHVALA

V 78. letu starosti nas je zapustil dragi mož, oče, dedek, pradedek, brat in stric

IGNAC BERUČAN

z Glogovice 14

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, so-delavcem in prijateljem ter vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče. Hvala tudi vsem, ki ste darovali za svete maše in dober namen, ter vsem, ki ste zanj molili in ga pospremili na zadnjo pot.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Stanetu Kerinu, še posebej pa gospodu Jožetu Koželu za lepo opravljen pogrebni obred z mašo. Hvala šentviškemu cerkvenemu pevskemu zboru za poslovilno petje, hvala za lepo zaigrano Tišino ter Perparjevim za pomoč pri pogrebu.

Vsi njegovi



ZAHVALA

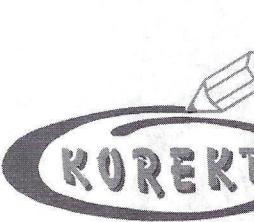
V 87. letu starosti nas je za vedno zapustila naša draga stara mama, prababica, sestra, teta in tašča

ALOJZIJA ŽINGER

Drašljeva Lojkza iz Velikih Češnjic

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala gospodu župniku Stanetu Kerinu za lepo opravljeno pogrebno mašo, pevcem in Perparjevim za pogrebne storitve. Zahvaljujemo se tudi osebju Doma starejših občanov Grosuplje, ki ji je v vseh teh letih nudilo pomoč in ji bilo v oporo.

Njeni domači



PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA
ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA
OBJEKTA

Zavod za prostorsko,
komunalno in
stanovanjsko urejanje
Grosuplje, d.o.o.

vam nudimo:
- izdelavo "urbanističnega dela"
posebnega dela projekta
lokacijska dokumentacija po starih predpisih

- izdelavo projektne dokumentacije
za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja
Najdete nas na
Taborški cesti 3 v Grosupljiju
in po telefonu

(01) 781-03-20 ali (01) 781-03-28

Življenje niso dnevi, ki so minili,
temveč dnevi, ki smo si jih zapomnili.

ZAHVALA

Na 74. rojstni dan nas je za vedno zapustila

Tončkova mama

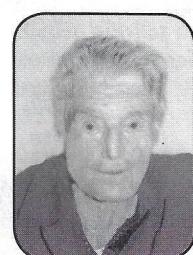
JOŽEFA MEDVED

iz Šentpavla

Ob boleči izgubi mame in stare mame se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše ter vsem, ki ste jo pospremili k večnemu počitku.

Zahvala velja tudi duhovnikom, pevcem, Perparjevim ter dr. Gomzijevi za zdravniško pomoč.

Žalujoči domači



ZAHVALA

V 98. letu starosti nas je za vedno zapustila naša draga mama, babica in prababica

JULIJANA PETAN

rojena Kastelic iz Artiže vasi 2

Na njeno zadnjo pot smo jo pospremili 4. marca na pokopališče v Šentvidu pri Stični. Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter vaščanom Artiže vasi. Iskrena hvala vsem društvom iz Šentvida: gasilskemu, kulturnemu, društvu upokojencev, avto-moto društvu, krajevnim organizacijam Rdečega križa Šentvid, območnemu združenju Rdečega križa Grosuplje ter vsem krajanom, znancem in prijateljem za darovano cvetje in sveče ter izrečeno sožalje.

Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku Kerinu in gospodu Koželu. Prisrčna hvala za skrb in storitve ter pevcem za zapete pesmi.

Vsi njeni, ki smo jo imeli radi

POGREBNE STORITVE
Perpar Janez s.p.

VSE POGREBNE STORITVE NA ENEM MESTU.
DOSEGLJIVI 24 UR NA DAN.

041/785-113 041/647-380

KAMLES
PERPAR

- NOVI NAGROBNI SPOMENIKI
- KLESANJE IN OBNOVA ČRK
- UREDITEV IN OSKRBA GROBOV

STANKO PERPAR, Zaboršt 16, 1296 Šentvid pri Stični
GSM: 041/43 66 64

Siva stran

Kje so tiste vodice, ki so včasih bile



LUŽCA NA ROJAH



Lužca na Rojah, zahodno od Muljave, je manj vodnata, a dokaj stanovitna.

Priznati moram, da sem lep čas razmišljaj, kako naj zemljepisno opredelim današnjo vodo, da bo prav in po resnici. Vodni vir se namreč nahaja nekako vzhodno od Malih Vrhov in zahodno od Leščevja, nedaleč proč proti jugu pa so še Velike Vrhe. Poleg tega je prav blizu vode še par domaćij, ki spadajo k vasici Mevce, ležeč bolj proti jugovzhodu. Končno sem vodni vir lokacijsko opredelil po starodavnem

ledinskem imenu Roje, torej Lužca na Rojah. Splošna označitev vodnega vira z imenom lužca me je nekoliko presenetila. Voda bi si namreč po svojih značilnostih bolj zaslužila ime bič (bč), ker večinoma prihaja iz tal in le zelo majhen del s površine. Upoštevali bomo kajpak označitev, ki so jo dali domaćini. Kolikor daleč sega spomin okoličanov, voda ni nikoli imela pomembne oskrbovalne vloge. Skoraj zagotovo pa je imela velik pomen v starih časih, ko je bil še naseljen grad na Rojah. Kajti voda je le nekaj deset metrov nad nekdanjo graščino. Skoraj identično razmerje med vodo in trdnjavko sem opazil tudi na Rojah pod Valično vaso oziroma nad vaso Rebrce pri Zagradcu.

Vse kaže, da je beseda roje splošno ime za vzpetine s povsem določenimi potezami in spada v besednjak prednancev iz zelo starih časov. Ker je naši občini in drugod na Slovenskem ohranjenih še nekaj ledin s takim imenom, bi kazalo to imensko starino nekoliko natančnejje preučiti in tako odkriti še en kamenček v mozaiku naše preteklosti.

L S

BESEDA O BESEDI

Te bom ...

Pomensko sorodne besede povedo več, če jih domeselno razporedimo, preštejemo in med seboj primerjamo. Vzemimo na primer besede, ki pomenijo gib naših okončin, predvsem rok, proti drugemu človeku. Dejanja te vrste so lahko dobrohotna in dobrodejna, lahko pa zlothotna in neprijetna. Najprej poglejmo primere dobrohotnih in dobrodejnih dejanj v napovedni obliki: te bom pobožal, te bom potrepljal, te bom pogladil, morda še počohal in že

je konec. Zdaj pa, pozor, prihajamo na besede, ki so grožnja: te bom udaril, te bom sunil, te bom mahnil, te bom lopnil, te bom kresnil, te bom čofnil, te bom brcnil, te bom česnil te bom zmočil, te bom mlaznil, te bom zmačil, te bom pripopal, te bom sploščil, te bom vžgal, te bom ohladil, te bom počil, te bom stolkel, te bom pritegnil, te bom vrezal, te bom predrl, te bom boksnil, te bom zbiksal, te bom krenil in še drugače. Razmerje med dobronamernimi in zlonamernimi dejanji te vrste je približno 3 : 20. Nenavadno

pestro besedišče za zlothotne gibe proti sočloveku zgrovorno kaže, kakšni odnosi so prevladovali med ljudmi že od davnih časov; izrazi so se oblikovali v neizprosnem boju za preživetje v minulih tisoletjih. Razmerje je res zastrašjujoče. Hvala bogu, da se napovedi velikokrat ne uresničijo, sicer bi bilo joj. Mi, ki smo prijatelji, bomo kajpak napovedovali in udejanjali le izraze iz prve skupine, čeprav jih je malo; si bomo kakšnega pa izmislili, zato smo tukaj. Velja? Velja!

L S

PRIJATELJICE PTICE

Leta 1910 je izdala Družba sv. Mohorja v Celovcu znamenito delo našega pisatelja Franca Erjavca (po očetovem rodru iz Kriške vasi pri Višnji Gori) Domače in tuje živali v podobah. Izšlo je v broširani izdaji v več izdelkih. V Domu starejših občanov Grosuplje imam s seboj tretji del, Ptice, ki mi vedri samotne ure in tudi pogovore z drugimi domci. Ker so tu starejši ljudje, jim je pisatelj Erjavec še znaten. Ponosni smo, da imamo prav nasproti našega glavnega vhoda Erjavčevno cesto. Zasluga katerega Grosupljčana je to?

Ob našem domu se vse leto vrste cele jate golobov, vmes pa se drenjajo vsakdanji vrabci v svojih skromnih oblačilih. Pisatelj Erjavec zagovarja vsiljive in vedno lačne vrabce, da so tudi zelo koristni, ker uničujejo mnogo mrčesa. Golobe pa sploh zelo hvali, posebno samce, ki so izmed vseh pticijih zaljubljencev najbolj ljubezni in skrbni za svoje samice: neprstano se jim priklanjajo in jih kličajo. In tudi zvestoba da je njihova posebna odlika. Svoj kraj imajo tako radi,

da bodo takoj poleteli nazaj, če jih kdo kam odnesе; brez ozira na mnoge kilometre. Spomnimo se golobov písmenoš. Ob spremembah vremena pa poslušamo »domci« vreščanje vran, srak in šojo. Te se tudi pretepajo za kakšno boljše gnezdo.

Pri naši Ukrajinski Lidiji, veliki ljubitelji živali, je zrasla ena izmed golobic, skrivaj iz jajca na balkonu, na nekaj slamicah. Ko je lastnica ta čudež odkrila, je bilo eno jajčec že uničeno, drugo pa je bilo naključiano. Stara golobica je nekaj časa skrbela za malo bitje, dalje pa Lidija, s strahom, kako bo revše jedlo, kako bo zrasel repek in sploh, kdaj bo letelo. Čez en mesec se je začel golobček zanimati za druge golobe, tekati po balkonu. Končno je odletel in se še nekajkrat vrnih.

Tudi moj stari oče iz Malega Gabra je bil velik prijatelj ptic. Že kot deseten otrok je hodil v svoji vasi v Male ulice (med mejami) podit ptičke v vas, kjer je imel nastavljen špringlez iz sirkovih ja-

lic in jih je tako več ujel. Slavčke je hodil čakat že ob treh zjutraj. Te je dobro prodajal. Za enega je dobil več pet golodinarjev. Ko je bil trgovec in gostilničar v Višnji Gori, je udomačil kavko, da je vsem domaćim sedala na ramo in goste ogovarjala. Utomila je v posodi za petrolej. Še na starost je imel vedno v kleti kanarčka. Ko mu je le-ta poginil, ga je dal pod visoko stekleno posodo s križem in ga položil na umetne rože. Še zdaj lepo rumen sloni tam (od leta 1924).

V Višnji Gori, kjer sem živel, so na Starem gradu še po drugi svetovni vojni peli slavčki in kraj je bil s pticami zelo naseljen. Prve so izginile postovke – za to so domaćini krivili »polentjarje« med vojno. Dokler je bila sledi doline še Mesarjeva luža (poleti polna žabljih koncertov), so se ob njej utapljal razne zelo velike ptice selivke na svojih poteh proti jugu: štorklje, čaplje, priba in razni drugi kljunači. Kako velike so bile nekdaj jate lastovk on glasnih škorcov! Višnjska dolina je bila vedno polna ptičjega petja, ker je krog in krog mnogo zavjetja v gozdovih, spodaj pa v sadovnjakih in vrtovih. Danes seveda to lepoto pregleša prometni hrup, dasi se sliši kukavice,

IZ ZAKLADNICE NAŠIH DOMOV

Kjerkoli vidim izdelek, ki ga prikazuje pričujoča podoba, me obidejo spomini na praznično razpoloženje v mladih letih. Upam, da se tudi vam ob taki priložnosti obrnejo misli na minule čase in na vzdusje pred prazniki. Kuhinjski pripomoček smo uporabljali vsaj dvakrat na leto. Zvesti sodelavci in drugi, brž pisalo v roke in sporocite, kako so pri vas rekli teh stvari in v kakšne namene so jo uporabljali. Prijazen pozdrav in nasvidenje.

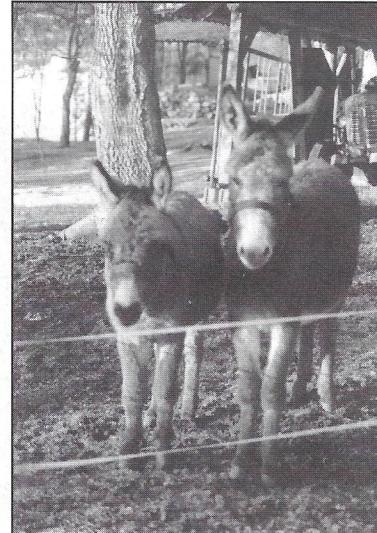
L S



FOTO REBUS

Če obe podobi smiselno povežemo, dobimo zelo znan domač pregovor, ki je rezultat natančnega opazovanja v naravi. Prihodnji bo na tem mestu objavljena rešitev rebusa. Najbolj vztrajni reševalci bodo morda našli več rešitev in jih zapisali na prazno mesto pod podobama. Vsem reševalcem iskreno čestitamo za domiselnost.

L S



kose, škrnjance, sinice, ščinkavce. Že Fran Erjavec je pisal v svojo knjigi Ptice, na str. 69, o ropočevu, posebni vrsti ščinkavca, ki da se nahaja od Ljubljane dolni višnji Gori. Posebno rade prilete v dolino sinice vseh vrst. Erjavec meni, da bi jim moral dati ime jesenice, ker se pred zimo umikajo iz višjih krajev in oznanjajo jesen. V posebno lepem spominu imam plave siničke, ki so mi letale na okno po novem letu in ob sončnih dnevnih pele. Nekdaj je bilo tu mnogo zelo visokih topolov. Kako rade so se ptice oglašale z njih ... detli in žolne, brglezi – skoraj jih ni več. V oktobru, preden sem šla v Dom, sem še posedala v sadovnjaku in se poslavljala od doma in od ptic; siničke so pele kakor v slovo. Še pastirica, s katero sva bili kar domaći, se je prišla posloviti, se mi je zdelo.

Vrnimo se v Grosuplje! Ko sem se še v zgodnjem poletju sprehajala zjutraj in zvečer mimo domskih lip, sem opazila, da z ene izmed njih vedno pojde ptička, kakor cajzelček, se mi je dozdevalo. Zakaj pa vedno le na eni lipi? Izvedela sem, da jo ima eden izmed naših domaćev, ljubitelj ptic, v kletki. Je križanec z liščkom.



Naša Lidija, ki zna opazovati naravo, je nekega dne videla vrano, ki je priletel na njivo za domom in zakopala v zemljo kos kruha. Naslednji dan se je vrnila in znaла kruh odkopati na pravem mestu.

Letošnja zima je bila muhasta in dolga. Skozi okno sem opazovala redke vrane in domske golobe. Tudi drobni vrabci so priletavali in odletavali. Vmes pa je snežilo, snežilo. Ko sem živel v Višnji Gori, mi je naša stara stanovalka pokazala drobne rdeče ptice, ki so skrivenostno prileteli in s seboj gotovo prinesli sneg. Ob Domu jih nisem nikoli opazila. O, kako rada bi jih vsaj še enkrat videla!

Mihuela Jarc Zajc



"SEVERNA" STRAN

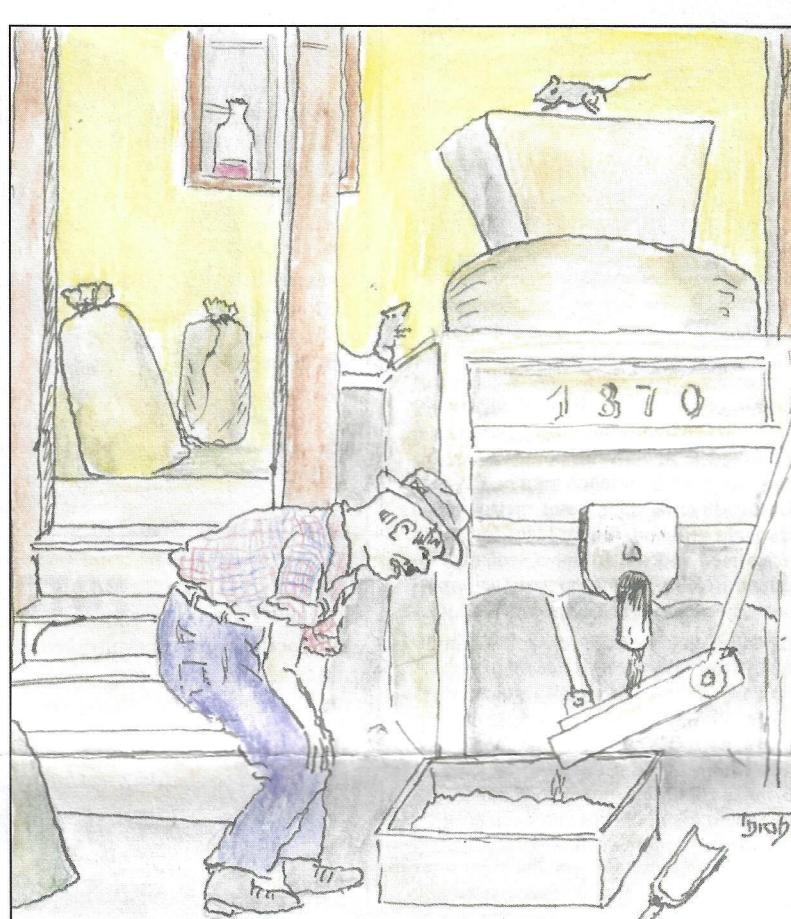


* ZA DOBRO VOLJO *

KAKO JE MLINAR RUDOLF DOBRO MOKO DELAL



V Rudolfovih domačih vasi in daleč okoli nje ni bilo večjih vodá. Le nekaj manjših potokov je teklo tod. Te so ljudje zajezili, pod jezom naradili mline in v njih mleli žito. Tak mlin je imel tudi Rudolf; daleč v globeli pod vasjo so ga bili zgradili že njegovi predniki. Ko se je za jezom nabralo dovolj vode, je v lijkast vsipalnik nad kamnom na nasulžita in kmalu je po mlinu omamno zadišalo po sveži koruzni moki, ki se je vsipala v predal. Vonj je kaj-pak privabil tudi miši, ki so se na veliko naselile na Rudolfovih pristavki. Mlina so se tako privadile, da so tudi med obratovanjem tekale po obodu vsipalnika. Tod joj, nemalokrat je katera zdrsnila po strmi steni v lijak in skupaj z žitom zašla med mlninske kamne. Rudolf je to takoj zaznal, ker sta dobro »pod-mazana« mlninska kamna delala manjši ropot. Tedaj se je postavil pred predal in čakal. Ko je skozi odprtino padel v moko kosmat mlinec, ga je stisnil v dlan in skril roko za hrbet, da ga ne bi kdo videl. Če je bil tedaj kdo v gosteh, je Rudolf stopil na plan in se nakremljal proti nebu: »Vreme pa še kar drži, vreme.« Ko se mu je zdelo, da je dovolj preusmeril pozornost, je mišji ostanek bliskovito zagnal v grmovje in odšel pobirat moko v vrečo.



Rudolfov, zdaj ni več, zato tudi moka dandanes ni več to, kar je bila nekoč.

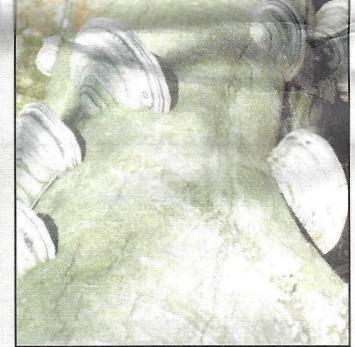
L S



XII. REKORD:

KRESILNIH GOB, DA JE JOJ

France Janežič s Sel nad Višnjo Goro je po okoliških gozdovih malo pogledal za gobami, to se pravi za jurčki, lisičkami in karželjni. Zanje je bilo tistikrat še malo prezgodaj, pač pa je naletel na pravo bogastvo drevesnih gob. V gozdu na jugovzhodni strani vasi je vihar prelomil staro bukev, na kateri so se v veliki množini naselile gobe. Vzel si je čas in jih preštel: šestinštirideset jih je »narajtal« na enim samem drevesu, kljub temu, da majhnih primerkov sploh ni vzel v evidenco. Večina jih je bila na odломljenem vrhu, nekaj pa se jih je držalo odlomljenega štrcila. Čeprav je France tedaj prišel domov s prazno košaro, je bil vseeno zadovoljen, ker si je s svojim odkritjem prislužil zanesljiv Klasjev rekord. To pa ni mačji kašelj. Iskreno čestitamo.



Bukove in brezove gobe so še pred sto leti uporabljali za netenje ognja, zato se jih je prijelo ime kresilna goba. Ponekod so jih uporabljali tudi za zdravilo. Danes jih uporabljamo le še za prenašanje blagoslovjenega velikonočnega ognja. Tudi naš najnovejši rekorder France jih je nekaj odbil z drevesa za ta namen, kar je tudi hvalevredno dejanje.

Foto: M. Travnik, L. Sever

STAROVEŠKE TIČNICE



V prejšnji številki smo lahko prebrali, da so tičnice redne sestavine gradiških kompleksov iz starejše železne dobe. Na njih so naši predniki častilitice, spremjevalke človeških duš v onostranstvo. Tako kot druge sledi iz »infrastrukture« starih gradiščarjev imajo tudi tičnice povsem slovensko zveneče ime, zato jih štejemo med prvovrstna dokazila o etnični pripadnosti staroveških prebivalcev na naših tleh. V naši občini sem doslej izsledil tri vzpetine s tem imenom. Najbolj znana Tičnica, nekdaj imenovana tudi Tična, leži nekaj kilometrov vzhodno od svetovno znanega gradišča na Viru. Včasih so o njej ljudje veliko govorili, danes pa jo poznajo bolj pod imenom Vencley hrib. Omenja jo tudi pisatelj Ludvik Puš iz Šentpavlja v knjigi Podobe iz otroštva Mandrškega Ludveta. Takole pravi v poglavju, v katerem opisuje romanje na Záplaz: »Že v jutranjem mraku smo krenili na pot in kmalu dospeli do Tičnice. V Tičnici so bili oče svoj čas kupili nekaj gozda. Bilo je tačas pravzaprav večji del grmovje, ki pa se je že lepo razraslo v mlado hosto. A sled nekdanje zgradbe, kjer je grajska gospoda nekdaj gojila ptice, se je še dobro poznala. Ludve je vselej, kadar so grabili

listje za nastilj, stikal po čisto okroglem nasipu, na katerem je nekoč stala tičnica, in premišljeval, kakšne tiče so morali imeti tu grajski ljudje in zakaj so jih imeli. Tega mu nihče ni znal prav razložiti. Njegova otroška domišljija je spletla okrog nekdanje grajske tičnice polno čudovitih predstav in sam ni bil rad tu, ker ga je bilo strah. Zakaj se je tičnica bal, sam ni vedel. Bali so se tudi odrasli ljudje, pa niso vedeli, zakaj.« Puševsega zapisa o Tičnici sem se razveselil, ker se nenavadno lepo ujema z mojim vedenjem o tičnicah. Tako kot drugod so tudi v Šentpavlju Tičnico pripisali graščakom, ki naj bi tod gojili nekakšne ptice, kar je seveda nesmiselno. Dvom o tem se je pojavil že v Ludvikovi otroški glavi, ko si je ogledal sledove na terenu. Tudi tesnobnost in strah, ki sta ga obšla, kadar je bil sam na Tičnici, se lepo ujemata s podobnimi pojavi na drugih vzpetinah, kjer so nekoč darovali ticam za duše pokojnih. Strah se je prenašal iz roda v rod, ne da bi pozneje ljudje vedeli, od kod izvira. Na tičniške strahove so najbrž opozarjali naravoverski svečeniki in tako preprečevali krajo darov, ki so jih ljudje in obliki hrane puščali na žrtvenikih.



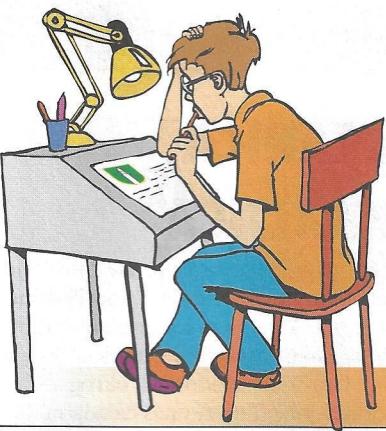
Na Tični so še lepo vidni sledovi okopov, ki so del nekdanjih obrednih naprav za čaščenje tic, prenašalk duš na oni svet. Ker preprosti ljudje niso imeli boljše razlage, so to delo pripisali srednjeveškim plemenitašem, ki naj bi tod gojili ali lovili ptice. Razlaga je kajpak povsem neutemeljena.

NAŠ TRIGLAVIMA RES TRI VRHOVE

Po dolgotrajni zimi sem se letosno pomlad zgodaj podal na Obolno in se zazrl proti severozahodu, kjer se dvigajo v nebo naši Julijci. Bilo je ravno po dežju in ozračje je bilo čisto, da se je videlo daleč naokoli. Tedaj sem v daljavi uzrl »očakov kranjskih sivga poglavjarja«, veličastni Triglav. To goro sem večkrat opazoval z različnih razdalj in bil v dvomih, če ima naš vršac res tri glave, kakor pravi ime. Tokratni pogled z Obolnega pa me je navdal s prepričanjem, da ima ni iz trte izvito. Nestrnno sem nastavil teleobjektiv in se z njegovo pomočjo dokončno prepričal, da ima naš ponos res tri vrhove. Kdor o tem dvomi, naj si natančno ogleda fotografijo, pa bo zvedel resnico.

L S





KAKŠNA BO ŽETEV?

Kakšna bo žetev mladih osnovnega in srednješolca naše občine, ki so se udeležili tradicionalne delavnice mladih novinarjev? Tudi letos se jih je kar nekaj odzvalo povabilo Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, ki je pod vodstvom Tatjane Lampret in Simone Zorko pripravil omenjeno delavnico. Seveda je bila delavnica priložnost, da svoje dosežke - nekaj kar je v kratkem času lahko obrodilo - mladi pokažejo v tem letošnjem Mladem Klasju.

Delavnica je potekala v dveh sklopih. Najprej je študentka Ana Ficko, ki zaključuje s študijem novinarstva zbranim predstavila delo novinarja in vse tisto kar naj bi dober novinar tudi moral vedeti o svojem poslu. Kasneje, v drugem delu pa sem jim v uredništvu Klasja predstavil, kako poteka delo v uredništvu in kako mesec za mesec naše Klasje nastaja. Mladi novinarji so lahko izvedeli tudi kako bo nastalo njihovo Mlad Klasje.

Prijetno branje.

Matej Šteh
Uredništvo

TEMELJNI KAMEN ZA DOBER ZAČETEK



Konec marca se bo začela za učence in delavce OŠ Ferda Vesela težko pričakovana gradnja prizidka k osnovni šoli. Zaradi na novo vpeljanega devetletnega programa smo se s prvimi težavami seznanili že pri po-manjkanju razredov. Z letošnjim letom so učenci četrtnih razredov osemletke bili primorani hoditi v šolo na podružnični šoli v Hrastov Dol in Temenica.

Težava premajhne šole tiči tudi v tem, da nimamo jedilnice. Šola je še nikoli ni imela, zato od vedno malicamo v razredih. Pa tudi naša kuhinja je bolj majhna. Zaradi teh velikih potreb je odločitev o gradnji tudi padla. Na Valentino, 14. februarja, je na našo šolo prišel minister za šolstvo in šport dr. Milan Zver s svojimi spremljevalci. Učenci od petega do devetega razreda so skupaj z učiteljicama Jelko Rojec in Marto Steklaso pripravili kulturni program. Scenarij za to pri-

ložnost je pripravila učiteljica Marta Orel. S simbolnim temeljnimi kamnom smo ministru nakazali, da smo pripravljeni na 'akcijo'. Po programu je minister skupaj z ravnateljem šole Jernejem Lampretom, Antonom Lincem ter Jelko Rojec slovenso od-kril temeljni kamen, v znak začetka gradnje. V avli OŠ so po odhodu osnovnošolcev pedagoški delavci iz naše občine z ministrom spregovorili še kakšno besedo ali dve, nato pa so se odpravili v OŠ Stično in SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica.

Projekt izgradnje bo drag, vendar za nas mlade nikoli prebogat. Čeprav naša generacija ne bo dočakala boljših razmer na tej šoli, bodo pa zato naši mlajši bratje ter sestre ali pa že naši otroci hodili po znanje v boljšo, bolj moderno šolo.

Lea Urbas in Kaja Štepic,
OŠ Ferda Vesela Šentvid

POVEDALI SO

Nekaj učencev naše šole sva povprašali, kaj si misljijo o tem projektu.



Dominik in Matej, 9. razred:

Za naju bi bilo dobro, če bi to naredili že pred osmimi leti. Se bodo pa vsaj naši 'tamali' imeli malo bolje. Gotovo pa bova kdaj prišla pogledat, kaj bo iz tega nastalo.



Jure, 9. razred

Meni je cisto vseeno, kaj bo nastalo, saj tega ne bom dočakal tukaj. Zdi pa se mi 'hudo', da bodo čez dve leti imeli tukaj vsaj malo boljšo šolo, kot smo jo imeli mi.



Urša, 8. razred

Bilo bi 'ful dobr', če bi imeli še bazene pa kino pa igralnice. Drugače se mi pa zdi dobro, da bodo to naredili po tolikem času. Če že ne za kaj drugega, je pa vsaj zato dobro, da smo tudi pri nas 'dobili' devetletko.



KAJ SO POVEDALI NAŠI ROKOMETNI ŠAMPIONI



Srednja šola Josipa Jurčiča je bila od nekdaj zaznamovana s športom, posebej tistim z žogo. V zadnjem času pa smo še posebej ponosni na naše rokometaše, ki so aktualni državni prvaki. Še več nam pomeni zmaga zato, ker so si lovori priigrali kar doma, pred našimi očmi. Srednješolski državni finale v rokometu za dijake je bil namreč 15. marca letos v telovadnici Srednje šole Josipa Jurčiča.

Nanj so se skozi niz predtekmovanj v celičnem šolskem letu, ki jih organizira-

In potem sodniški žvižg ter začetek prve tekme ...

Od deseti do štirinajstih so se zvrstile štiri tekme, vzdusje pa je bilo od ene do druge bolj napeto. Naše rokometaše sem zmotila prav pred zadnjim, najpomembnejšo, odločilno tekmo za prvo mesto, ko so že premagali Celjane, ki so veljali za favorite.

Trije fantje: Staš Skube, Simon Stopar, Jure Tadina, in njihov trener Edvard Vrenčur so sicer bili malo napeti, a ker so vedeli, da so dobro pripravljeni, so prijazno odgovarjali na moja vprašanja.

Tako sem izvedela, da sicer nimajo rednih treningov, a kadar so tekmonanja, se nanje resno pripravljajo. Vsi igralci se namreč tudi izven šole intenzivno ukvarjajo z rokometom in igrajo v različnih klubih. Simon na primer igra z Pekarno Grosuplje, Jure z SVIŠ, Staš pa za Trimo iz Trebnjega. Profesor Vrenčur je tako poudaril, da je bila njegova največja vloga povezati fante v funkcionalno enoto, kar mu je, kot kaže, uspelo. Fantje so sicer priznali, da so šolski treningi v primerjavi s klubskimi lažji, a zato veliko bolj sproščeni. Tudi profesor je to potrdil, saj je povedal, da njegov namen ni treniranje tehnike ali taktike, temveč poenotiti ekipo.

Profesor Vrenčur sicer že več let trenira šolsko rokometno ekipo, ki se je dvakrat že uvrstila v polfinale ter nekajkrat v četrtfinale, vendar je to zanj največji rokometni uspeh. Na vprašanje, ali namerava še v prihodnje opravljati funkcijo trenerja, pa je odločno in s širokim nasmehom na obrazu odgovoril: "Absolutno."

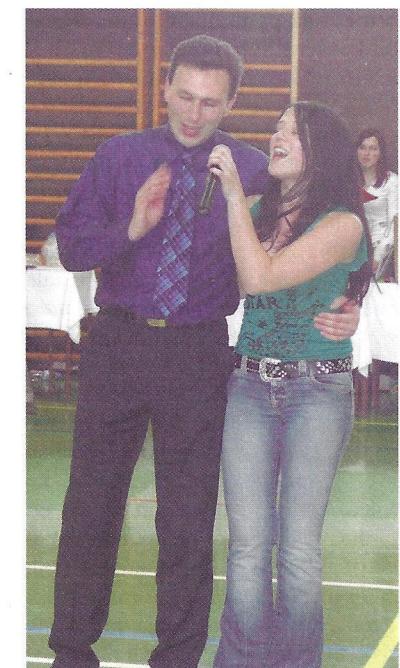
Po načrtih za prihodnost pa sem povprašala tudi fante. Jasno se vsi želijo še naprej ukvarjati z rokometom. Staš bo lahko še dve leti igral za šolsko rokometno ekipo, klubsko pa si želi čim dlje igrati za Trimo. Simon in Jure pa se to šolsko leto poslavljata. Oba sta štiri leta igrala za šolo, zdaj pa si želita najprej čim boljšega uspeha na maturi oz. poklicni matuari. Glede rokometu pa ima Jure še vedno pogodbo s SVIŠ-em, Simon pa upa, da bo nekoč lahko zaigral v prvi ligi. Tudi njegovo nadaljnje šolanje bo povezano s športom, saj se je vpisal na Fakulteto za šport.

In potem so fantje odhiteli na igrišče.

Ob zadnji tekmi je bila na nogah cela šola. Glasno smo navijali in stiskali pesti. Bilo je res napeto, saj je o zmagovalcu odločala ena sama točka, zato pa je bilo veselje potem nepopisno in res iskreno. Bili smo živ dokaz, da šport povezuje.

Juretu, Simonu in Stašu se zahvaljujem za odgovore in jim želim, da bi se jim uresničile želje, vsem igralcem rokometne ekipe Srednje šole Josipa Jurčiča ter njihovemu trenerju pa hvala za enkratno predstavo in čestitke za naslov državnih prvakov!

Kaja Bahor, 3. i., SŠ Josipa Jurčiča



Z Nino Pušlar je zapel tudi trener naših rokometnih prvakov prof. Edvard Vrenčur.

ČEZ VIŠNJO GORO NA POLŽEVO



Smučarska sezona se počasi končuje, sneg se tali, a ljudje še vedno na veseljem pridejo na Polžovo. Kljub veliki spremembji smučišča na bolje je bil obisk glede na lani razmeroma slab. Glavni krivec pa je slabo vreme. Kot nama je povedal gospod Zdenko Lavrič, so uvedli nekaj sprememb za boljšo smuko. Nove vlečnice so zamenjale že stare, izrabljene. Kupili so top, v primeru pomanjkanja snega, ratrak za utrditev smučišča, velika sprememb pa je tudi ustanovitev smučarskega kluba. V ta namen so postavili tudi brunarico poleg smučišča.

Novica o dobrem smučišču ni segla le do sosednjih vasi, temveč tudi do večjih slovenskih krajev, kot so Škofljica, Lavrica, Ljubljana in Domžale. Navdušeni smučarji so se udeležili tudi tekmovanj. Bila sta dva veleslaloma in en nočni veleslalom, za ljubitelje teka pa je bila organizirana tudi

tekaška tekma. Udeležba je bila dokaj velika. Tudi na udeležbo na tekmovanjih je vplivalo vreme.

Gospod Lavrič meni, da so v letošnjem letu veliko postorili za izboljšavo smučišča, vendar pa



v prihodnje nameravajo razširiti smučišče in urediti še eno sankališče.

Z zaključkom smučarske sezone pa bo Polžovo še vedno aktivno. Že junija načrtujejo proslavo ob državnem prazniku, jeseni pa se bodo lahko tisti najbolj zagnani športniki podali na 11-kilometrski jesenski tek po Kriško-Polževski planoti. V poletnih mesecih pričakujejo turiste, ki jih privlačita čudovito okolje in sveži zrak. Možna bo izposoja koles, organizirali pa bodo tudi sprehoede in izlete.

Vabljeni na Polžovo!

Liza Blažon, Tina Zupančič, 9. razred OŠ Višnja Gora

PLANICA, PLANICA, SNEŽENA KRALJICA

V četrtek, 16. marca, se je v Planico odpravilo 3000 otrok iz vse Slovenije. Izlet je organizirala zavarovalnica Triglav, ki je otroke v dolino pod Poncami popeljala že enaindvajsetič. Povabljenih je bilo kar nekaj šol, med njimi tudi osnovna šola Stična. Učitelji so izbrali 45 uspešnih športnikov z matične šole in podružnice v Višnji Gori. S postaje v Višnji Gori smo se odpravili okrog sedme ure zjutraj. V Planico smo prispevali ob pol devetih. Tam sta nas čakala malica in darilo, nato pa smo se vsi skupaj odpravili na glavno prizorišče. Za začetek so skakali predtekmovalci, mladi slovenski upi. Nadaljevali pa so že uveljavljeni skakalci z uradnim treningom. Bilo je kar dvajset poletov čez dvesto metrov. Najdaljši slovenski polet je bil dolg 209 metrov, uspel je Robertu Kranjcu. Po skokih je sledila zabava, katere geslo je bilo Z glavo na zabavo. Za začetek se nam je predstavila Generacija Nulanula z uvodnim songom. Razdelili so tudi nagrade. Za boljše vzdušje pa je s svojimi čarovniškimi vragolijami poskrbel čarovnik Sam Sebastian. Nastopil je tudi znani repar Pižama, na koncu pa je otroke presenetil še Omar Naber s svojim bendom. Ob pol dveh popoldne smo se odpravili domov. Bili smo navdušeni, saj smo videli mnogo odličnih skakalcev, marsikomu pa je celo uspelo dobiti njihov avtogram.

Liza Blažon, Tina Zupančič, 9. razred OŠ Višnja Gora



10-LETNICA DRUŠTVA PODEŽELSKIH ŽENA

Na območju občine Ivančna Gorica že 10 let deluje Društvo podeželskih žena; združuje dekleta in žene, ki živijo in delajo na podeželju. Trenutno jih je približno 140. V društvu dodatno izobražujejo svoje članice, organizirajo različna predavanja, tečaje, delavnice, razstave in različne strokovne ekskurzije (tudi v tujino), ki so vedno dobro obiskane. Zelo rade se družijo ter tako z dobrotami in s prisotnostjo polepšajo marsikatero prireditve v občini in drugje. Pripravljajo tudi različne samostojne razstave ali pa k sodelovanju povabijo še kakšno podobno društvo. Članice se udeležujejo različnih tekmovanj tudi državnega nivoja, na katerih dosegajo veliko zlatih priznanj ali pa prvih mest. Za aktivno delovanje so prejele tudi občinsko Jurčičeve nagrada. Posebno skrb pa namestojo ohranjanju kulturne in naravne dediščine. Želijo si, da bi se jim pridružilo več mladih deklet in žena, da se društvo ne bi postaralo, in da bi bile njihove prireditve še bolj obiskane.

Katarina Tomšič

OB KULTURNEM DNEVU NAS JE OBISKALA PISATELJICA IVANKA MESTNIK

Petega aprila smo imeli učenci petih razredov Osnovne šole Stična kulturni dan ob zaključku bralne značke. Provo uro smo imeli literarni kviz. Pošteno smo se pomerili. Zmagala je ekipa 5.b razreda.

V nadaljevanju nas je obiskala pisateljica Ivanka Mestnik iz Novega mesta. Rodila se je v Drašči vasi v Suhem krajini. Pri hiši je bilo deset otrok, ona pa je bila deveta. Oče je bil kovač. Kljub temu so težko živelii. Ko je izbruhnila vojna, so ji ubili očeta, večji del družine z mamo pa odpeljali v taborišče na otok Rab. Po vojni so spremembe omogočile, da se je deset revnih otrok vpisalo v šole in uspešno, s pomočjo štipendij, prišlo do kruha. V šoli je Ivanka oboževala učiteljice, zato je tudi sama postala ena od njih: najprej v Brežicah, nato v Novem mestu. Komaj dvajsetletna je v prvi razred dobila petinštirideset učencev. V svojem učiteljevanju je med drugim urejevala šolsko glasilo in pisala članke za revije. Učenci so jo vprašali, zakaj ne piše knjig, ko toliko zna. Obljubila jim je, da bo pisala, ko bo v pokolu. Sponzorji nene prve knjige V dedov grapi so bili učenci, takrat že odrasli ljudje. Večino knjig je napisala po svojih življenjskih izkušnjah. Tudi deklica iz knjige Izlet na modri planet je njena vnukinja Željka.

Pisateljica se včasih še danes odpravi v rojstno vas in opazuje lepoto Krke in Suhe krajine. Njena zadnja knjiga Zgodba o Zari je njena zadnja resnična zgodba. Povedala nam je, da Zara še vedno živi. Pisateljica je napisala tudi Gorjanske škrte, za katere je dobila zamisel pri pisatelju Janezu Trdini. Pričovala nam je tudi o knjigah, ki jih je napisala za odrasle. Najbolj je ponosna na svoj roman Grenki kruh. Ta opisuje življenje na Dvoru pri Žužemberku in staro železarno na Dvoru. Namesto posvetila v

roman je tam preprosta pesem.

Ivana Mestnik je napisala trinajst knjig. Prebral sem Zgodbo o Zari, ki mi je bila zelo všeč. Po tretji smo odšli v razred in se lotili dela. Nekateri smo delali poročilo, drugi plakate, tretji pa so risali na temo knjig, ki jih je pisateljica napisala. Dan smo zaključili z lepimi izdelki.

Napisali so: Žan Zajec Genorio, Matjaž Culjkar, Klara S. Muhič, Anja Pirc in Janja Perovšek, vsi iz 5.a razreda OŠ Stična, mentorica Marinka Boljka.



REGIJSKO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE NA SŠ JOSIPA JURČIČA

V letošnjem šolskem letu je bilo na Srednji šoli Josipa Jurčiča kar nekaj tekmovanj, med drugim tudi regijsko tekmovanje iz znanja matematike za tehnične in strokovne šole, ki ga vsako leto organizira Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije. Letos je bilo 29. marca od enih do pol treh popoldne v prostorih SŠ Josipa Jurčiča.

Prijavljenih je bilo 174 dijakov tehničnih in strokovnih šol iz ljubljanske regije, kamor spada naša šola, vodja izvedbe tekmovanja na Srednji šoli Josipa Jurčiča, profesorica matematike Nevenka Kamenik, pa je zabeležila udeležbo 156 dijakov.

Tekmovanja so se udeležili tudi nekateri dijaki SŠ Josipa Jurčiča. Najbolj uspešna sta bila Tomaž Pirman iz 2.f, ki je zasedel 9. mesto v svoji kategoriji, in Melita Koželj iz 4.f, ki je osvojila 12. mesto. Oba prejmeta srebrno priznanje, za kar jima čestitamo!

Pohvala gre seveda tudi vsem ostalim za uvrstitev na regijsko tekmovanje ter za pogum, da so se soočili s trdimi matematičnimi orehi. Vendar mora biti v reševanju takih nalog tudi nekaj zabave, sicer udeležba ne bi bila tako velika. Zato vse, ki imate možnost, preverite svoje znanje naslednje leto in morda boste ugotovili, da je matematika vaš najljubši predmet.

Kaja Bahor, 3.i., SŠ Josipa Jurčiča

BILI SMO V LONDONU

3. marec, težko pričakovani dan, je bil končno tu. Vsi smo se že veselili in nestrupno pričakovali odhod. Z avtobusom smo se odpeljali na Brnik, kjer smo sedli na letalo. Po dveh urah čudovitega pogleda na oblake z zgornje strani smo pristali v Londonu. Čeprav je bila angleška prestolnica zavita v temo, smo si kar isti dan ogledali Tower Bridge, The Tower of London in Houses of Parliament. V poznih večernih urah smo z nasmehom na obrazu sprejeli tople postelje v hotelu Travelodge Islington na Kings Cross Road. Želja po spanju nas je kmalu minila, saj smo si vsi želeli zabave. Kljub neprespanim nočem nam je uspelo v dveh dneh London prehoditi po dolgem in počez. Pri tem nam je bila v veliko pomoč podzemna železnica, na kateri smo si lahko vsaj malo odpocili od naporne hoje. Ogledali smo si Piccadilly Circus, Westminster Abbey, Trafalgar Square, Big Ben, The Houses of Parliament, Buckingham Palace, Greenwich, Old Royal Observatory, Chinatown, Madame Tussaud's Wax Museum, The London Planetarium, The London Eye, St Paul's Cathedral, The Natural History Museum, Hyde Park, Oxford Street ... Želeli smo se popeljati tudi z London Eye, a nismo imeli časa. To je morda tudi dober izgovor, da se še kdaj vrnemo v prestolnico Anglije. Kljub obilnemu zajtrku v hotelu in okusni večerji na Nothing Hill smo vsi pogrešali mamino domačo kuhičjo, ki je vendarle najboljša. Imeli smo precej prostega časa in se potikali po trgovinah v dolgih londonskih ulicah. Zapravili smo veliko denarja, saj je London eno najdražjih mest, in se srečni in zdravi, z izkušnjo več, vrnili domov. Bilo je nepozabno!

Lara Udovič, 2.b

Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica



INTERNET – NAŠ VSAKDANJI SPREMLJEVALEC?

Kot sodobni najstniki se v življenju veliko srečujemo z internetom, pa naj bo to srečevanje v povezavi s šolo ali pa zgoj za zabavo in sprostitev.

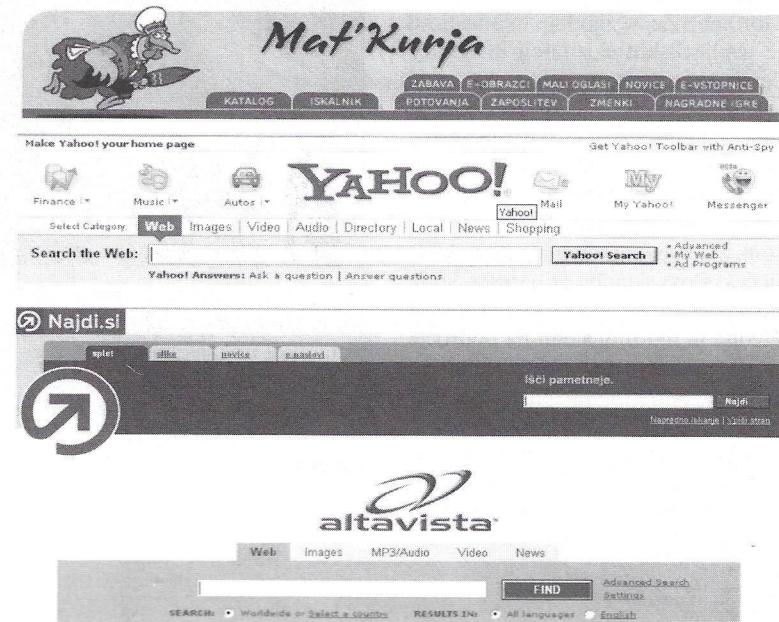
Internet je globalno omrežje računalnikov in omrežij, ki se razprostira prek vsega sveta.

Začelo ga je razvijati ameriško obrambno ministrstvo I. 1969, ko so začeli med seboj povezovati računalnike v različnih vojaških oporiščih. Na začetku je bilo v omrežju le nekaj

sto računalnikov, ko pa so ga odprli za javnost, se je začelo hitro širiti. Danes je vanj vključenih več deset milijonov računalnikov.

Internet omogoča uporabnikom, da počnejo veliko različnih stvari. Za nas spadajo med najpogostejše stvari, ki jih počnemo na internetu: igranje igric, klepetanje, izmenjanje sporočil ... Če pa je treba, na internetu pobrskamo tudi za informacijami, ki jih potrebujemo za šolo: za pripravo referatov, plakatov ...

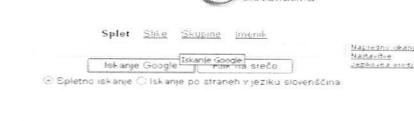
Pri pripravah referatov in plakatov si največ pomagamo z iskalniki, saj se svetovni splet in vse, kar je z njim povezano, hitro spreminja. Tisto, kar si našel včeraj, je lahko danes že izbrisano ali pa ne velja več. Iskalnik nam omogoča iskanje sestavkov. Ko ga zaženeš, se na zaslonu računalnika odpre programsko okno. Vanj vpisesh eno ali več besed, s katerimi čim bolj natančno opišeš cilj. Najbolj priljubljeni iskalniki so:



Brezplačne storitve na internetu:

- <http://www.google.com/>
- <http://www.najdi.si/>
- <http://www.yahoo.com/>
- <http://www.matkurja.si>
- <http://www.altavista.com>

Google



Mladi na internetu preživimo veliko prostega časa, kar zna tudi razjeziti naše starše, saj tam največkrat igramo igrice in sodelujemo v klepetih. O tem sva povprašali nekaj sosoških in na koncu stopili še do učitelja računalništva.

Kaj največkrat počneš na internetu in koliko časa porabiš zanj v povprečju na dan?

Kaja Štepik, 15 let

»Ponavadi sem na msn-ju, kjer klepetam s frendi. Včasih pa internet obiščem tudi zaradi šolskih nalog, projektov in referatov. Pogledam tudi, če je kje kakšna obnova knjige za domače branje – a žal nisem še nobene našla. Tako da će ima kdo kakšne linke z obnovami knjig, na dan z besedo. Na internetu sem povprečno eno do dve uri na dan.«

Sara Kladnik, 14 let

»Na internetu preživim tudi do pet ur dnevno. Sem na msn-ju, na Vija-vaji klepetam s prijatelji, pregledujem forume in pogledam e-pošto.«

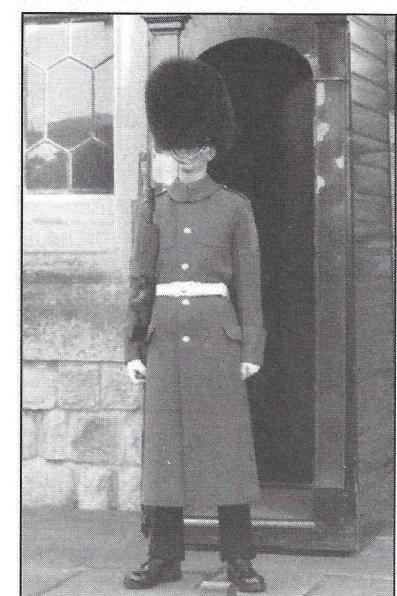
Sabina Miklavčič, 14 let

»Internet največ uporabljam zaradi šole, v prostem času pa igraym brezplačne igrice in klepetam. Na dan mu posvetim približno eno uru.«

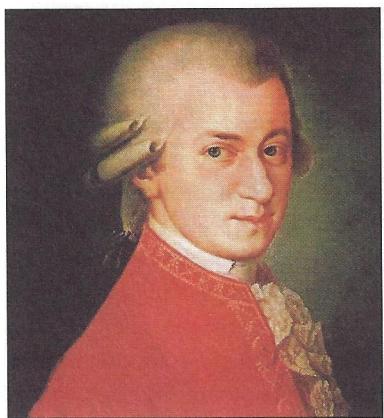
g. Izidor Gabrijel, učitelj računalništva

»V povprečju sem na internetu dve uri na dan. Tam predvsem iščem informacije, preizkusne programe ter pošiljam emaile, klepetalnic pa ne uporabljam. Menim, da nam internet zaseda vse več časa in energije ter da odtuje pristne človeške odnose.«

Neža Miklješ & Nika Mrzelj, 9.a
OŠ Ferda Vesela, Šentvid pri Stični



O MOZARTU DIJAKI NAŠE SREDNJE ŠOLE



Najverjetneje ste že vsi slišali za Wolfgangom Amadeusom Mozartom, malokdo pa ve, da je njegovo pravo ime Johannes Chriſtostomus Wolfgang Gottlieb. Že v zgodnji mladosti se je uveljavil kot skladatelj in igralec čembala ter drugih instrumentov. V svet glasbe ga je vpeljal oče, skladatelj Leopold Mozart. Skupaj s sestro Nannerl so potovali in koncertirali po vsej Evropi. Publike je bila še posebej navdušena nad malim Mozartom, zato so ga poimenovali čudežni deček. Prvo skladbo je napisal, ko je bil star šest let. Zelo je občudoval Hydno in mu tudi sledil na področje prostozidarstva. Samostojno je stopil na novo pot, ki je pozneje pomenila konec klasicizma, saj je s tem, ko je v nebo povzdignil Papageno, Figaro ... že nakazal romantiko. Umrl je pri zgodnjih 36 letih, a za seboj pustil veliko zakladnico komornih, orkestralnih in opernih del.

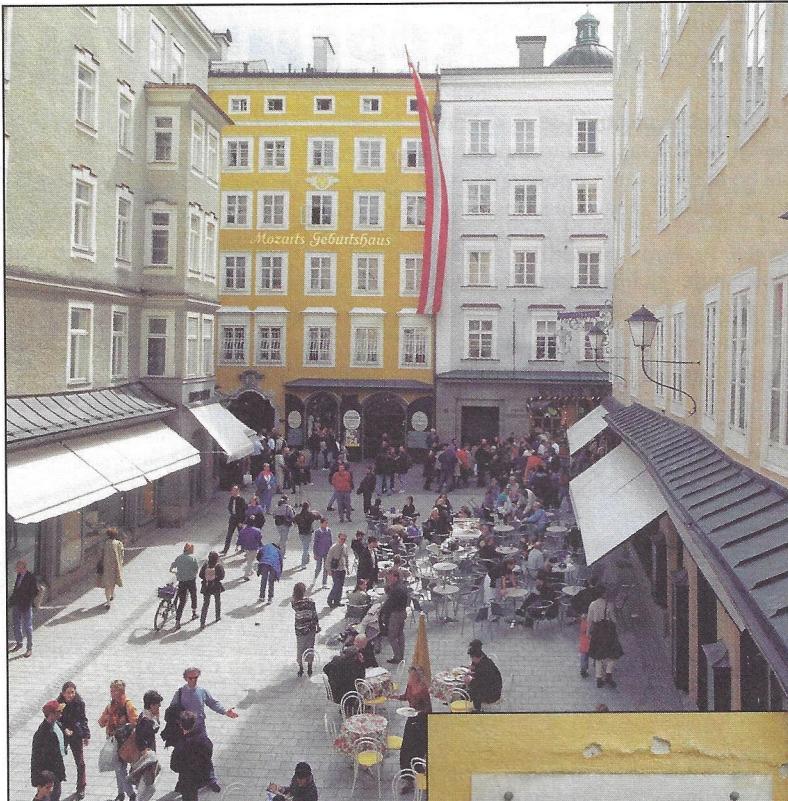
Wolfgang Amadeus Mozart velja za največjega glasbenega umetnika v zadnji polovici 18. stoletja. Nabrit, otročji in večno veder je v svojem kratkem življenju ustvaril osupljivo veliko navdihnjenih skladb.



Mozartov otroški portret.

Letos mineva 250 let od njegovega rojstva. Dijaki smo sestavili anketo in za mnenje povprašali sedem ljudi različnih starosti in poklicev. Pet vprašanih ima 17 let, eden 19 in eden 26. Šest od teh jih je dijakov, eden pa je pravnik.

Ugotovili smo, da jih je kar šest ugotovilo, da je Mozart predstavnik klasicizma, eden pa ga je uvrstil v romantično. Prav vsi vprašani so vedeli, da prihaja iz Avstrije. 71,4% je vedelo povedati, da je bil Mozart virtuooz na klavirju. Naše anketirance je najbolj zavedlo vprašanje, zakaj je letošnje leto Mozartovo. Le dva sta vedela, da je letošnje leto obeleženo kot Mozartovo zaradi obletnice njegovega rojstva. Eden je Mozartu poleg drugih pripisal še opero Carmen, kar pa seveda ni res. Enako so se porazdelili odgovori pri vprašanju, kako so ga klicali, ko je bil še otrok. Le eden se je "zmotil" in rekel, da so ga klicali čudežni otrok. Mozarta so v njegovi mladosti zaradi njegove nadarjenosti



poimenovali čudežni deček. 28,6% jih je trdilo, da je bil star 4 leta, ko je napisal prvo skladbo, ravno toliko odstotkov, da jo je napisal, ko je bil star 6 let. Širje od vprašanih nikoli ne poslušajo Mozarta, dva redko, eden pa enkrat na teden. Na izbiro oz. poslušanje klasične glasbe vplivajo sami, nekoliko prijatelji in tudi učitelji. Eden od vprašanih zelo rad posluša Mozarta, širje včasih, dva pa sploh nikoli.

Iz teh rezultatov lahko sklepamo, da je klasična glasba še kar priljubljena med našimi vrstniki (najstniki). Prav tako s(m)o mladi kar dobro obveščeni, vsaj kar zadeva svetovno znane klasike.

Pa si oglejmo še nekaj ostalih mnenj:
ANA, 16 let

Mozart mi pomeni ime velikega skladatelja, ime velikega moža glasbe. Klasične glasbe ne poslušam, smo pa šli s šolo nekajkrat na koncert, kjer so izvajali njegove skladbe.

GAŠPER, 17 let

Pomeni mi ime legendarnega skladatelja, pravega genija. Klasično glasbo poslušam za sprostitev. Moje izkušnje so take, da ta glasba vpliva na naša čustva.

KATJA, 16 let

Mozart je skladatelj klasične glasbe. Ne spoznam se na to vrsto glasbe, poznam pa Mozartove kroglice ... Na splošno me klasična glasba spravlja v depresijo.

BLAŽ, 18 let

Ime me spominja na klasično glasbo, katere avtor je on. Sam te glasbe ne poslušam, zato tudi nimam izkušenj z njo.



Spomenik Mozartu na Dunaju.



Napis na Mozartovi rojstni hiši.

TINA, 17 let

Mozart je eden največjih skladateljev vseh časov. Klasično glasbo – tudi Mozarta – poslušam, saj me sprošča in pomirja.

TJAŠA, 15 let

Mozarta gotovo poznajo vsi ljudje na Zemlji, mladi, stari in tudi tisti manj razgledani. Tovrstno glasbo pa poslušam bolj poredko.

MARKO, 15 let

Velikega skladatelja Mozarta ne poslušam, niti podobne glasbe ne. Sem pa slišal, da klasična glasba vpliva na to, da rože bolj bujno cvetijo, krave pa naj bi ob tem, ko jo poslušajo, da jale več mleka.

Dijaki SŠ Josipa Jurčiča: Špela Brajer, Anita Kotar, Natalija Šeme, Grega Kašič



Kdo ne pozna Mozartovih kroglic?

DNEVI EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE 2006

Dnevi evropske kulturne dediščine (DEKD) so nastali kot skupna pobuda Evropske unije in Sveta Evrope. Kaj je temeljno vodilo Dnevov evropske kulturne dediščine, sem povprašala vodjo muzeja Jurčičeve domačije na Muljavi Boruta Lampreta, saj se Jurčičeva domačija in Kulturno društvo Kresnička v ta projekt vključujejo že od leta 1998 in tako s svojimi aktivnostmi prispevata k varovanju, ohranjanju in popularizaciji kulturne dediščine.

»Temeljni vodili DEKD sta: spodbuditi zanimanje javnosti za varstvo kulturne dediščine in javnosti predstaviti idejo o skupnem evropskem prostoru, skupni kulturni dediščini. Danes DEKD organizira 48 držav Evrope. Spoznanje, da lahko kulturno dediščino najbolje varujejo le ljudje sami, je bilo vodilo organizatorjem, da pod okriljem DEKD združijo prizadevanja različnih posameznikov in organizacij. Število sodelujočih, ki se vključujejo v pripravo te vseevropske prireditve, se zato iz leta v leto povečuje, prav tako pa tudi število obiskovalcev kulturnih spomenikov.

Koordinator tega projekta je Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije.

V letu 2006 so Dnevi evropske kulturne dediščine posvečeni dediščini gradov, utrdb in mestnih obzidij. Potekali bodo med 23. in 30. septembrom.«

Tako bo naše zanimanje letos usmerjeno v dolino gradov – Kravjek, zemljepisno ime Leščevje. Gradov ni več, nekaj razvalin pa je še ostalo in o le-teh mi je vneto pripovedoval pranečak pisatelja Josipa Jurčiča Ciril Jurčič:

»Kravjek, zemljepisno Leščevje, ljudje imenujejo tudi dolino gradov. Na hribu, imenovanem Roje, so vidne razvaline mogočnega gradu. Opazni so obrisi obzidja in obrambnih stolpov. Res zdaj znotraj obzidja rastejo smreke, vendar se še vedno vidi, kako utrjen je bil grad in ga zaradi težkih dostopov skoraj ni bilo mogoče zavzeti.

Grad se je imenoval Winek ali Weinech, verjetno po vinu, ker so bili takrat tu okoli vinogradov. Lastniki so bili iz mogočnih rodovin. Omenil bi le nekatere: Spanheimi, med drugimi Urh Ljubljanski, deželni glavar Kranjske; Ortenburžani, Auerspergi, od 1433 dalje baroni Raubarji ali Rauberji. Hčerka Jurija Raubarja se je poročila z Jernejem Valvasorjem, njun sin pa je bil Janez Vajkard Valvasor. Adam Raubar s Kravjaka je kot poveljnik plemiške vojske odločilno pripomogel Andreju Turjašemu pri porazu Turkov pri Sisku. V boju Celjskih grofov s cesarjem so se Raubarji pridružili cesarju, zaradi tega mu je Celjski poveljnik Jan Vitovec grad razrušil.

Raubarji starega gradu niso obnavljali, ampak so zgradili novega v dolini. Kateri od Raubarjev so med pomembnejšimi? Gašper Raubar je oblegal in 1448 uničil Erazma Predjamskega. Nikola Raubar je prišel na pomoč koroškemu plemstvu in so pri Beljaku potolki 20.000 Turkov Alja paše. Krištof Raubar (1466 do 1536) je bil ljubljanski škof, cesarjev svetovalec, glavar v Postojni in na Krasu, deželni glavar Kranjske in cesarski namestnik na spodnjeevropskem itd.

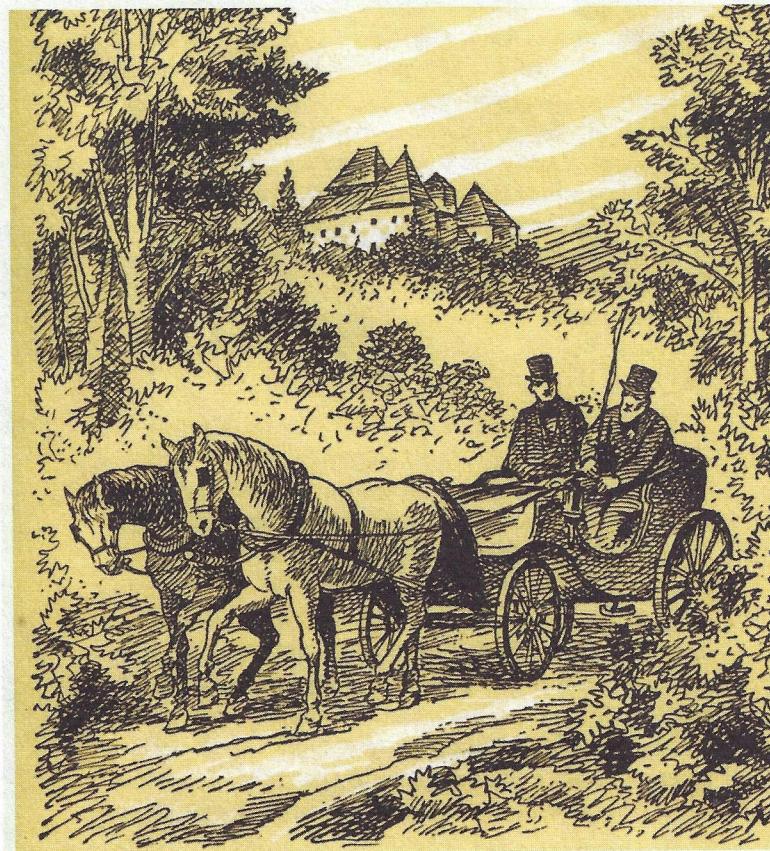
Nemški priseljenc Otta, zadnji lastnik – fevdalec z gradu Kravjek – je po letu 1848 grad z zemljo vred prodal Fortuni – veletrgovcu in posestniku v Stični. Ta je zemljo razprodal kmetom, grajsko kaščo je kupil kmet, pozneje imenovan Kaščar; preuredil jo je v stanovanjsko hišo. V njej se še vedno vidijo križni oboki. Gradu ni nihče kupil, zato ga je zavaroval in po pripovedovanju najel Janeza Roštanja iz Leščevja, soseda gradu, da ga je začgal.

Na robu gozdnega grebena Slemene, oddaljen kak kilometer proti severovzhodu od nekdanjega gradu Kravjek – Slemenice, je bil dvor Matscherolhof (Mačerol), katerega lastniki so bili na koncu von Foedralsbergi – Fedrani. Zadnji lastnik August von Foedralsberg ima pri cerkvi sv. Janeza Krstnika grob. V poviši Domjen ga je Josip Jurčič upodobil kot graščaka Sovo. Grad Kravjek je predstavljal k Slemenice; Benjamin je bil Otta, Manica njegova hči Helena, Kvas pa pisatelj sam.«

Tako o nekdanjih gradovih modruje Ciril Jurčič, zdaj pa smo na vrsti mi, mlađi raziskovalci. Do septembra je še kar nekaj časa, a ne čakajmo: vzemimo v roke fotoaparate, leksikone in beležke.

Septembra se srečamo in obljudljamo, da ne boste razočarani.

Stina Kastelic, OŠ Stična



Maksim Gaspari - motiv iz Desetega brata.